

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofci Vladimir, Covalenco Elena, Nicolaev Ghenadie și Gordilă Nicolae,
a judecat în ședință publică recursurile ordinare declarate de către procurorul în
Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile, de inculpatul Frîncu
Vasile și avocatul său, Suveică Tudor, de avocatul Plămădeală Roman în numele
inculpatului Nacu Roman, de avocatul Crăciun Veaceslav în numele inculpatului
Ambrosii Fiodor, de avocatul Savva Viorel în numele inculpatului Procopișin Veaceslav
împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești din 23 martie 2012 și deciziei Colegiului penal
al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2012 în cauza penală privindu-i pe

***Procopișin Veaceslav Victor**, născut la 08 mai 1981, originar și
domiciliat în r-nul Briceni;*

***Moraru Andrei Ion**, născut la 15 septembrie 1972 în R. Kazahstan,
or. Djambul, domiciliat în or. Hîncești, str. Mărțișor 6;*

***Maxim Victor Anatolie**, născut la 09 septembrie 1976 în or.
Călărași, domiciliat în mun. Chișinău, str. Pușkin 60/1, ap. 22;*

***Ambrosii Fiodor Gheorghe**, născut la 16 august 1981 în or.
Telenești, domiciliat în mun. Chișinău, str. Cuza Vodă 38/1, ap. 70;*

***Frîncu Vasile Ion**, născut la 02 august 1974 în or. Sîngerei,
domiciliat în mun. Chișinău, str. Zaichin 30/1, ap. 15;*

***Nacu Roman Victor**, născut la 11 februarie 1981 în or. Anenii Noi,
domiciliat în mun. Chișinău, str. Ion Nistor 51 "B";*

termenul de examinare a cauzei fiind:

- *în prima instanță din 23.08.2010 pînă la 23.03.2012;*
- *în instanța de apel din 11.05.2012 pînă la 19.12.2012;*
- *în instanța de recurs din 02.04.2013 pînă la 07.10.2013.*

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul Crijanovschi Sergiu, care a solicitat admiterea recursului în sensul
declarat, pledînd pentru respingerea celorlalte recursuri.

Avocații Mărgineanu Iurie, Plămădeală Roman, Crăciun Veaceslav, Suveică
Tudor, Capcelea Rodion și Oltu Vadim și inculpații Procopișin Veaceslav Victor,
Maxim Victor Anatolie, Ambrosii Fiodor Gheorghe, Frîncu Vasile Ion și Nacu Roman
Victor, care s-au pronunțat pentru respingerea recursului declarat de către procuror și s-
au pronunțat pentru admiterea celorlalte recursuri.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor în cauză în
baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești din 23 martie 2012, *Moraru Andrei și Maxim Victor* au fost achitați de sub învinuirea de săvîrșire a infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost comisă de către inculpați și a infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Procopișin Veaceslav a fost condamnat în baza art. 42 alin. (3), 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal la 5 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedespei numite lui *Procopișin Veaceslav* i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă 5 ani.

Ambrosii Fiodor și Frîncu Vasile au fost condamnați în baza art. 42 alin. (5), 248 alin. (5) lit. b), c), d) Cod penal la cîte 5 ani închisoare fiecare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedespelor numite lui *Ambrosii Fiodor și Frîncu Vasile* le-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă 5 ani.

Nacu Roman a fost condamnat în baza art. 329 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în Serviciul vamal al RM pe un termen de 2 ani.

2. În fapt, prima instanță a reținut, că *Procopișin Veaceslav*, acționînd cu intenție directă, în perioada 14 februarie 2010 - 04 martie 2010, avînd calitatea de organizator, prin participare complexă cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală în calitate de organizatori, șoferul Ganea Anatolie în calitate de autor și împreună cu șeful adjunct al Postului vamal Leușeni, Frîncu Vasile, inspectorul vamal al postului vamal Leușeni, *Ambrosii Fiodor*, în calitate de complici, urmărind scopul trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor în proporții deosebit de mari - țigări de marcă „Doina”, „Plugarul” și „MT”, a alcătuit un plan criminal bine chibzuit, cu repartizarea rolurilor între ei și a organizat săvîrșirea infracțiunii de contrabandă cu țigări în următoarele circumstanțe:

Astfel, la 14.02.2010, în jurul orelor 01:37 prin postul vamal Tudora-Starokazacie (rutier) a intrat pe teritoriul Republicii Moldova camionul de model „DAF” cu n/î B98NIW și semiremorca cu n/î B97ZKK, la volanul căruia se afla Ganea Anatolie. La controlul de frontieră acesta a prezentat organului vamal invoic-ul nr. 002 din 11.02.2010 și CMR-ul nr. 335193 din 11.02.2010, documente din care reieșea faptul, că respectivul autocamion era încărcat cu 20000 kg de „țevi metalice”, exportator fiind întreprinderea OOO „Metal Tranzit”, din Ucraina, or.Enakievo, str.Voljscaia 56, destinatar fiind întreprinderea „Guscan Makina D.Gaz SAN.VE. TIC LTD” din Turcia, or. Ancara, iar autocamionul aparținea întreprinderii de transport SC „TRANSMAXIM INTERNATIONAL” SRL cu sediul în România, or. București, str. Prof. Nicoara Moise bl. A3, ap. 43, a cărei fondator este cet. Maxim Victor.

În rezultatul controlului vamal prin aparatul de raze X Ray „Rapiscan”, nu s-au stabilit divergențe cu referință la marfa transportată și documentele de însoțire prezentate organului vamal, fiind stabilit termenul de tranzit prin Republica Moldova 8 zile.

Ulterior, în perioada 17.02.2010-04.03.2010, unitatea de transport „DAF” cu n/î B98NIW a staționat pe teritoriul stației de deservire a SRL „Politrans” situată în mun. Chișinău, str.Uzinelor 90 A, pe motiv, că s-au defectat injectoarele de la motor și

mijlocul de transport necesita a fi reparat, însă careva acțiuni în vederea înlăturării defectelor tehnice nu au fost întreprinse.

Cu solicitarea de a permite staționarea captractorului „DAF” cu n/î B98NIW pe teritoriul SRL „Politrans” s-a adresat cet. Moraru Andrei, care este directorul SC „AV-EXPITRANS” SRL, cu adresa juridică în mun. Chișinău, str. Grădinilor 25, ap. 177. Astfel, la rugămintea lui Moraru Andrei către juristul SRL „Politrans”, Vlasiuc Vitalie, ultimul a întocmit și eliberat lui Moraru Andrei notificările în care erau introduse date denaturate referitor la faptul, că captractorul de model „DAF” cu n/î B98NIW se află la reparație pe teritoriul SRL „Politrans”. Totodată, cererea directorului firmei de transport „Transmaxim International” SRL, Ovidiu Maxim din 01.03.2010, care de facto nu activează la întreprinderea sus menționată, a fost prezentată către SRL „Politrans” de către cet. Moraru Andrei, care de asemenea ulterior a prezentat-o și la Biroul Vamal Chișinău, știind cu certitudine că în privința mijlocului de transport nu se întreprind acțiuni de reparare.

Ulterior, la 04 martie 2010, aproximativ la ora 18:48 aceeași unitate de transport condusă de Ganea Anatolie, a fost înregistrată la ieșirea din Republica Moldova prin postul vamal Leușeni-Albița (auto), fiind prezentate controlului vamal aceleași documente ca și la postul vamal Tudora-Starokazacie (rutier).

La postul vamal Leușeni-Albița, inspectorul vamal Ambrosie Tudor, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu responsabilul de tură Nacu Roman și a șefului adjunct al postului vamal Frîncu Vasile, știind cu certitudine, că în semiremorcă se află țigări fără documente de proveniență, contrar prevederilor ordinului directorului Serviciului Vamal nr. 12 o din 15.01.2010, care prevede obligativitatea birourilor vamale de a supune controlului vamal nedestructiv cu utilizarea scannerului „Rapyscan” toate mijloacele de transport destinate transportului de mărfuri și care traversează frontiera vamală prin punctele de trecere, a închis tranzitul și a permis trecerea camionului sus menționat fără a fi supus controlului prin scannerul „Rapyscan”.

Tot la 04 martie 2010, aproximativ pe la ora 01:30 la punctul de control vamal Albița, județul Vaslui, România, s-a prezentat pentru a intra în România, cetățeanul Republicii Moldova Ganea Anatolie, conducând autocamionul de model „DAF” cu n/î B98NIW și semiremorca cu n/î B97ZKK. La controlul de frontieră acesta a prezentat organului vamal aceleași documente ca și organului vamal din Republica Moldova.

Fiind supus controlului de frontieră s-a constatat, că în camion nu era marfă indicată în documentele de însoțire prezentate organului vamal și anume „țevi metalice”, dar a fost substituită, prin tăierea cablului cu care a fost sigilată semiremorca, cu 694375 pachete de țigări de proveniență - Republica Moldova, dintre care 177500 pachete de țigări de marca „Doina”, 194375 pachete de țigări de marca „Plugarul” și 322500 pachete de țigări de marca „MT”, avînd o valoare în vamă de 2.285.343,75 lei RM, pentru care șoferul Ganea Anatolie nu poseda documente justificative de proveniență și transport.

Acțiunile lui Procopișin Veaceslav fiind manifestate prin participație complexă, avînd rolul de organizator, exprimat prin coordonarea și dirijarea acțiunilor participanților la săvîrșirea infracțiunii, au fost încadrate în baza art. 42 alin. (3), 248 alin. (5), lit. b), d) Cod penal – contrabanda, adică trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor, prin declararea neautentică în documentele vamale, săvîrșite de mai multe persoane, în proporții deosebit de mari.

Ambrosii Fiodor, în perioada 14 februarie 2010-04 martie 2010, deținând funcția de inspector al postului vamal Leușeni, împreună cu șeful adjunct al biroului vamal Leușeni, Frîncu Vasile, precum și Procopișin Veaceslav, Ganea Anatolie, urmărind scopul trecerii ilegale peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor - țigări de marcă „Doina”, „Plugarul” și „MT” în proporții deosebit de mari, au alcătuit un plan criminal bine chibzuit, cu repartizarea rolurilor între ei.

Astfel, la 14.02.2010, în jurul orelor 01:37, prin postul vamal Tudora-Starokazacie (rutier) a intrat pe teritoriul Republicii Moldova camionul de model „DAF” cu n/î B98NIW și semiremorca cu n/î B97ZKK, la volanul căruia se afla Ganea Anatolie. În rezultatul controlului vamal prin aparatul de raze X Ray „Rapiscan”, nu s-au stabilit divergențe cu referință la marfa transportată și documentele de însoțire prezentate organului vamal și anume țevi metalice în cantitate de 20.000 kg.

În perioada 17.02.2010-04.03.2010 unitatea de transport „DAF” cu n/î B98NIW a staționat pe teritoriul stației de deservire a SRL „Politrans” situată în mun. Chișinău, str. Uzinelor 90 A, pe motiv, că s-au defectat injectoarele de la motor și mijlocul de transport necesita a fi reparat, însă careva acțiuni în vederea înlăturării defectelor tehnice nu au fost întreprinse.

Cu solicitarea de a permite staționarea captractorului „DAF” cu n/î B98NIW pe teritoriul SRL „Politrans” s-a adresat cet. Moraru Andrei, a.n. 15.09.1972, care este directorul S.C.„AV-EXPITRANS” S.R.L., cu adresa juridică în mun. Chișinău, str. Grădinilor 25, ap. 177 și care este angajatorul (șeful) șoferului Ganea Anatolie, persoană ce activează la întreprinderea menționată din 2007. Totodată, cererea directorului firmei de transport „Transmaxim International” S.R.L. Ovidiu Maxim din 01.03.2010 a fost prezentată către „Politrans” S.R.L. de către cet. Moraru Andrei, care de asemenea ulterior a prezentat-o și la Biroului Vamal Chișinău, știind cu certitudine că în privința mijlocului de transport nu se întreprind acțiuni de reparare.

Ulterior, la 04.03.2010, ora 18:48 aceeași unitate de transport condusă de Ganea Anatolie, a fost înregistrată la ieșirea din Republica Moldova prin postul vamal Leușeni-Albița (auto), fiind prezentate controlului vamal aceleași documente ca și la postul vamal Tudora-Starokazacie (rutier).

La postul vamal Leușeni-Albița, inspectorul vamal Ambrosii Fiodor, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu șeful adjunct al biroului Frîncu Vasile, știind cu certitudine că în semiremorcă se află țigări fără documente de proveniență, contrar prevederilor ordinul nr. 12 care prevede obligativitatea birourilor vamale de a supune controlului vamal nedestructiv cu utilizarea scannerului „Rapyscan” toate mijloacele de transport destinate transportului de mărfuri și care traversează frontiera vamală prin punctele de trecere, a închis tranzitul și a permis trecerea camionului sus menționat fără a fi supus controlului cu scannerul „Rapyscan”.

Aproximativ pe la ora 01:30 la punctul de control vamal Albița, județul Vaslui, România, s-a prezentat pentru a intra în România, cetățeanul Republicii Moldova Ganea Anatolie, a.n. 04.06.1973, conducând autocamionul de model „DAF” cu n/î B98NIW și semiremorca cu n/î B97ZKK. La controlul de frontieră acesta a prezentat organului vamal invoic-ul nr. 002 din 11.02.2010 și CMR-ul nr. 335193 din 11.02.2010, documente din care reieșea faptul, că respectivul autocamion era încărcat 20.000 kg de „țevi metalice”, exportator fiind întreprinderea OOO „Metal Tranzit”, din Ucraina, or. Enakievo, str. Voljscaia 56, destinatatar fiind întreprinderea „Guscan Makina D.Gaz

SAN.VE. TIC LTD” din Turcia, or. Ankara, iar autocamionul aparținea întreprinderii de transport S.C. „TRANSMAXIM INTERNATIONAL” SRL cu sediul - România, or. București, str. Prof. Nicoara Moise 39, bl. A3, ap. 43, a cărei fondator este cet. Maxim Victor.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, manifestate prin intenție directă, Ambrosii Fiodor, prin participație complexă, avînd rolul de complice exprimat prin înlăturarea de obstacole, care făceau imposibilă săvîrșirea infracțiunii, adică nesupunerea controlului fizic și cu raze X a autocamionului de model „DAF” cu n/î B98NIW și semiremorcii cu n/î B97ZKK a permis trecerea ilegală peste frontiera vamală a țigărilor în proporții deosebit de mari, infracțiune prevăzută de art. 42 alin. (5), 248 alin. (5), lit. b), c), d) Cod penal.

Frîncu Vasile, în perioada 14 februarie 2010 - 04 martie 2010, deținînd funcția de șef-adjunct al Biroului vamal Leușeni, împreună cu inspectorul postului vamal Leușeni, Abrosii Fiodor, precum și cetățenii Ganea Anatolie și Procopișin Veaceslav, urmărind scopul trecerii ilegale peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor - țigări de marcă „Doina”, „Plugarul” și „MT” în proporții deosebit de mari, au alcătuit un plan criminal bine chibzuit, cu repartizarea rolurilor între ei.

Astfel, la 14.02.2010, în jurul orelor 01:37 prin postul vamal Tudora-Starokazacie (rutier) a intrat pe teritoriul Republicii Moldova camionul de model „DAF” cu n/î B98NIW și semiremorca cu n/î B97ZKK, la volanul căruia se afla Ganea Anatolie. În rezultatul controlului vamal prin aparatul de raze X Ray „Rapiscan”, nu s-au stabilit divergențe cu referință la marfa transportată și documentele de însoțire prezentate organului vamal și anume țevi metalice în cantitate de 20.000 kg.

În perioada 17.02.2010-04.03.2010 unitatea de transport „DAF” cu n/î B98NIW a staționat pe teritoriul stației de deservire a SRL „Politrans” situată în mun. Chișinău, str. Uzinelor 90A, pe motiv, că s-au defectat injectoarele de la motor și mijlocul de transport necesita a fi reparat, însă careva acțiuni în vederea înlăturării defectelor tehnice nu au fost întreprinse.

Ulterior, la 04.03.2010, ora 18:48 aceeași unitate de transport condusă de Ganea Anatolie, a fost înregistrată la ieșirea din Republica Moldova prin postul vamal Leușeni-Albița (auto), fiind prezentate controlului vamal aceleași documente ca și la postul vamal Tudora-Starokazacie (rutier).

La postul vamal Leușeni-Albița, șef-adjunct de post Frîncu Vasile prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu inspectorul vamal Ambrosii Fiodor, care știind cu certitudine că în semiremorcă se află țigări fără documente de proveniență, contrar prevederilor ordinului directorului Serviciului Vamal nr. 12 o din 15.01.2010, care prevede obligativitatea birourilor vamale de a supune controlului vamal nedestructiv cu utilizarea scannerului „Rapyscan” toate mijloacele de transport destinate transportului de mărfuri și care traversează frontiera vamală prin punctele de trecere, a închis tranzitul și a permis trecerea camionului sus menționat fără a fi supus controlului prin scannerul „Rapyscan”.

Aproximativ pe la ora 01:30 la punctul de control vamal Albița, județul Vaslui, România, s-a prezentat pentru a intra în România, cetățeanul Republicii Moldova Ganea Anatolie, conducînd autocamionul de model „DAF” cu n/î B98NIW și semiremorca cu n/î B97ZKK. La controlul de frontieră acesta a prezentat organului vamal aceleași documente ca și organului vamal din Republica Moldova.

Fiind supus controlului de frontieră s-a constatat, că în camion nu era marfa indicată în documentele de însoțire prezentate organului vamal și anume „țevi metalice”, dar a fost substituită cu 694.375 pachete de țigări de proveniență - Republica Moldova, dintre care 177500 pachete de țigări de marca „Doina”, 194375 pachete de țigări de marca „Plugarul” și 322500 pachete de țigări de marca „MT”, având o valoare în vamă de 2.285.343,75 lei RM, pentru care șoferul Ganea Anatolie nu posedă documente justificative de proveniență și transport.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, manifestate prin intenție directă, Frîncu Vasile, prin participație complexă, având rolul de complice exprimat în înlăturarea de obstacole, care făceau imposibilă săvârșirea infracțiunii, adică nesupunerea controlului fizic și cu raze X a autocamionului de model „DAF” cu n/î B98NIW și semiremorcii cu n/î B97ZKK a permis trecerea ilegală peste frontiera vamală a țigărilor, în proporții deosebit de mari, infracțiune prevăzută de art. 42 alin. (5), 248 alin. (5), lit. b), c), d) Cod penal.

Nacu Roman, exercitând funcția de inspector principal al postului vamal Leușeni-Albița (auto), responsabil de tură, prin ordinul nr.68 din 16.01.2010 și ordinul nr. 171-p din 12.02.2010 al Serviciului Vamal, repartizat conform graficului de serviciu la punctul de trecere a frontierei de stat, la data de 04.03.2010, manifestând atitudinea neglijentă față de îndeplinirea obligațiilor de serviciu, deși le cunoștea, la momentul traversării frontierei de stat din R. Moldova în România a autocamionului de model „DAF” cu n/î B98NIW și semiremorca cu n/î B97ZKK, condus de Ganea Anatolie, având în obligațiunile sale funcționale respectarea Constituției, legilor și altor acte normative, asigurarea unui control al actelor vamale ce trebuie perfectate, în conformitate cu instrucțiunile și regulamentele în vigoare și exercitarea controlului în respectarea de către colaboratorii turei a prevederilor actelor legislative și normelor ce țin de activitatea vamală, a încălcat obligațiunile responsabilului de tură, prevăzute în instrucțiunea de serviciu, prin ce a cauzat daune în proporții mari intereselor publice în următoarele circumstanțe.

La 04.03.2010, ora 18:48 unitatea de transport de model „DAF” cu n/î B98NIW și semiremorca cu n/î B97ZKK condusă de Ganea Anatolie, a fost înregistrată la ieșirea din Republica Moldova prin postul vamal Leușeni-Albița (auto), fiind prezentate controlului vamal invoic-ul nr. 002 din 11.02.2010 și CMR-ul nr. 335193 din 11.02.2010, documente din care reieșea faptul, că respectivul autocamion era încărcat cu 20.000 kg de „țevi metalice”, exportator fiind întreprinderea OOO „Metal Tranzit” din Ucraina, or. Enakievo, str. Voljscaia 56, destinatar fiind întreprinderea „Guscan Makina D.Gaz SAN.VE. TIC LTD” din Turcia, or. Ankara, iar autocamionul aparținea întreprinderii de transport S.C. „TRANSMAXIM INTERNATIONAL” SRL cu sediul în România, or. București, str. Prof. Nicoara Moise 39, bl. A3, ap. 43.

După intrarea camionului în postul vamal, exercitând funcția de inspector principal al postului vamal Leușeni-Albița (auto), responsabil de tură *Nacu Roman*, îndeplinind necorespunzător obligațiile de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente, nu a exercitat controlul asupra respectării de către colaboratorul turei Ambrosii Fiodor a obligațiilor de serviciu, care contrar prevederilor ordinul nr. 12, care prevede obligativitatea birourilor vamale de a supune controlului vamal nedestructiv cu utilizarea scannerului „Rapyscan” toate mijloacele de transport destinate transportului de mărfuri și

care traversează frontiera vamală prin punctele de trecere, a închis tranzitul și a permis trecerea camionului sus menționat fără a fi supus controlului cu scannerul „Rapyscan”.

Aproximativ la ora 01:30 la punctul de control vamal Albița, județul Vaslui, România, s-a prezentat pentru a intra în România, cetățeanul Republicii Moldova Ganea Anatolie Tudor, a.n. 04.06.1973, conducând autocamionul de model „DAF” cu n/î B98NIW și semiremorca cu n/î B97ZKK. La controlul de frontieră acesta a prezentat organului vamal invoic-ul nr. 002 din 11.02.2010 și CMR-ul nr. 335193 din 11.02.2010, documente din care reieșea faptul, că respectivul autocamion era încărcat cu 20.000 kg de „țevi metalice”, exportator fiind întreprinderea OOO „Metal Tranzit”, din Ucraina, or. Enakievo, str. Voljscaia 56, destinatar fiind întreprinderea „Guscan Makina D.Gaz SAN.VE. TIC LTD” din Turcia, or. Ankara, iar autocamionul aparținea întreprinderii de transport S.C. „TRANSMAXIM INTERNATIONAL” SRL cu sediul în România, or. București, str. Prof. Nicoara Moise 39, bl. A3, ap. 43.

Fiind supus controlului de frontieră s-a constatat, că în camion nu era marfa indicată în documentele de însoțire prezentate organului vamal și anume „țevi metalice”, dar a fost substituită cu 694375 pachete de țigări de proveniență - Republica Moldova, dintre care 177500 pachete de țigări de marca „Doina”, 194375 pachete de țigări de marca „Plugarul” și 322500 pachete de țigări de marca „MT”, avînd o valoare în vamă de 2.285.343,75 lei RM, pentru care șoferul Ganea Anatolie nu poseda documente justificative de proveniență și transport.

Prin acțiunile sale Nacu Roman a cauzat daune în proporții mari intereselor publice prin diminuarea autorității Serviciului Vamal atât în plan intern cît și internațional, deoarece trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor, prin declararea neautentică în documentele vamale, în proporții deosebit de mari, este o acțiune, care este prevăzută de legislația penală a R. Moldova ca o activitate ilegală, care periclitează ordinea de trecere legală a mărfurilor peste frontiera vamală a R. Moldova și nimeni nici într-o împrejurare nu este în drept să o săvîrșască.

Acțiunile respective prima instanță le-a încadrat în baza art. 329 alin. (1) Cod penal – neglijența, adică îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană cu funcție de răspundere a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiincioase față de ele cauzînd daune în proporții mari intereselor publice”.

2.1. De către organul de urmărire penală *Moraru Andrei* și *Maxim Victor* au fost puși sub învinuire pentru faptul, că acționînd cu intenție directă, în perioada 14 februarie 2010 - 04 martie 2010, avînd calitatea de organizatori, prin participație complexă Maxim Victor – fondatorul SC „Transmaxim Internațional”, Moraru Andrei – directorul SRL „AV Expitrans” și Procopișin Veaceslav, șoferul Ganea Anatolie în calitate de autor și împreună cu șeful adjunct al Postului vamal Leușeni Frîncu Vasile, responsabilul de tură, inspector principal al postului vamal Leușeni Nacu Roman, inspectorul vamal al postului vamal Leușeni Ambrosii Fiodor, în calitate de complici, urmărind scopul trecerii ilegale peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor în proporții deosebit de mari - țigări de marcă „Doina”, „Plugarul” și „MT”, au alcătuit un plan criminal bine chibzuit, cu repartizarea rolurilor între ei și au organizat săvîrșirea infracțiunii de contrabandă cu țigări în următoarele circumstanțe:

Astfel, la 14.02.2010, în jurul orelor 01:37 prin postul vamal Tudora-Starokazacie (rutier) a intrat pe teritoriul Republicii Moldova camionul de model „DAF” cu n/î B98NIW și semiremorca cu n/î B97ZKK, la volanul căruia se afla Ganea

Anatolie. La controlul de frontieră acesta a prezentat organului vamal invoice-ul nr. 002 din 11.02.2010 și CMR-ul nr. 335193 din 11.02.2010, documente din care reieșea faptul, că respectivul autocamion era încărcat cu 20.000 kg de „țevi metalice”, exportator fiind întreprinderea OOO „Metal Tranzit”, din Ucraina, or. Enakievo, str. Voljscaia 56, destinat fiind întreprinderea „Guscan Makina D.Gaz SAN.VE. TIC LTD” din Turcia, or. Ankara, iar autocamionul aparținea întreprinderii de transport S.C. „TRANSMAXIM INTERNATIONAL” SRL cu sediul în România, or. București, str. Prof. Nicoara Moise 39, bl. A3, ap. 43, a cărei fondator este cet. Maxim Victor Anatolie.

În rezultatul controlului vamal prin aparatul de raze X Ray „Rapiscan”, nu s-au stabilit divergențe cu referință la marfa transportată și documentele de însoțire prezentate organului vamal, fiind stabilit termenul de tranzit prin Republica Moldova 8 zile.

Ulterior, în perioada 17.02.2010-04.03.2010 unitatea de transport „DAF” cu n/î B98NIW a staționat pe teritoriul stației de deservire a SRL „Politrans” situată în mun. Chișinău, str. Uzinelor 90A, pe motiv, că s-au defectat injectoarele de la motor și mijlocul de transport necesita a fi reparat, însă careva acțiuni în vederea înlăturării defectelor tehnice nu au fost întreprinse.

Cu solicitarea de a permite staționarea captractorului „DAF” cu n/î B98NIW pe teritoriul SRL „Politrans” s-a adresat cet. Moraru Andrei, care este directorul SC „AV-EXPITRANS” SRL, cu adresa juridică în mun. Chișinău, str. Grădinilor 25, ap. 177. Astfel, la rugămintea lui Moraru Andrei către juristul SRL „Politrans”, Vlasiuc Vitalie, ultimul a întocmit și eliberat lui Moraru Andrei notificările în care erau introduse date denaturate referitor la faptul, că captractorul de model „DAF” cu n/î B98NIW se află la reparație pe teritoriul SRL „Politrans”. Totodată, cererea directorului firmei de transport „Transmaxim International” SRL, Ovidiu Maxim din 01.03.2010 care, de facto, nu activează la întreprinderea sus menționată, a fost prezentată către SRL „Politrans” de către cet. Moraru Andrei, care de asemenea ulterior a prezentat-o și la Biroul Vamal Chișinău, știind cu certitudine că în privința mijlocului de transport nu se întreprind acțiuni de reparare.

Ulterior, la 04 martie 2010, aproximativ la ora 18:48 aceeași unitate de transport condusă de Ganea Anatolie, a fost înregistrată la ieșirea din Republica Moldova prin postul vamal Leușeni-Albița (auto), fiind prezentate controlului vamal aceleași documente ca și la postul vamal Tudora-Starokazacie (rutier).

La postul vamal Leușeni-Albița, inspectorul vamal Ambrosii Fiodor, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu responsabilul de tură Nacu Roman și a șefului adjunct al postului vamal Frîncu Vasile, știind cu certitudine, că în semiremorcă se află țigări fără documente de proveniență, contrar prevederilor ordinului directorului Serviciului vamal nr. 12 din 15.01.2010, care prevede obligativitatea birourilor vamale de a supune controlului vamal nedestructiv cu utilizarea scannerului „Rapyscan” toate mijloacele de transport destinate transportului de mărfuri și care traversează frontiera vamală prin punctele de trecere, a închis tranzitul și a permis trecerea camionului sus menționat fără a fi supus controlului prin scannerul „Rapyscan”.

Tot la 04 martie 2010, aproximativ pe la ora 01:30 la punctul de control vamal Albița, județul Vaslui, România, s-a prezentat pentru a intra în România, cetățeanul Republicii Moldova Ganea Anatolie, conducând autocamionul de model „DAF” cu n/î B98NIW și semiremorca cu n/î B97ZKK. La controlul de frontieră acesta a prezentat organului vamal aceleași documente ca și organului vamal din Republica Moldova.

Fiind supus controlului de frontieră s-a constatat, că în camion nu era marfa indicată în documentele de însoțire prezentate organului vamal și anume „țevi metalice”, dar a fost substituită, prin tăierea cablului cu care a fost sigilată semiremorca, cu 694.375 pachete de țigări de proveniență - Republica Moldova, dintre care 177500 pachete de țigări de marca „Doina”, 194375 pachete de țigări de marca „Plugarul” și 322500 pachete de țigări de marca „MT”, având o valoare în vamă de 2.285.343,75 lei RM, pentru care șoferul Ganea Anatolie nu poseda documente justificative de proveniență și transport.

De către organul de urmărire penală *Maxim Victor* a mai fost pus sub învinuire pentru faptul, că la 04 noiembrie 2009 în mun. Chișinău a fost încheiat contractul de locațiune în baza căruia, Margină Ion în calitate de locatar a luat în chirie cu drept de răscumpărare de la SC „Transmaxim Internațional” în persoana lui Maxim Victor, în calitate de locator, camionul de model „DAF” cu n/î B98NIW și semiremorca cu n/î B97ZKK, iar la 05 noiembrie 2010 a fost întocmit și semnat actul de predare-primire a camionului și semiremorcii.

Conform raportului de expertiză nr. 1673-1674 din 18.06.2010 s-a stabilit, că semnăturile din numele lui Margină Ion, din contractul de locațiune și actul de predare primire a camionului, sunt executate nu de Margină Ion, dar de o altă persoană, fiind falsificată semnătura ultimului. Totodată, în cadrul urmăririi penale s-a stabilit, că potrivit actului de deces nr. 987 din 05.03.2010, la 04 martie 2010 Margină Ion a decedat în urma survenirii infarctului miocardic.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Maxim Victor a confecționat și deținut documente oficiale false, acțiuni soldate cu daune în proporții mari intereselor publice.

Organul de urmărire penală a încadrat acțiunile lui Moraru Andrei și Maxim Victor în baza art. 42 alin. (3), 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal – contrabanda, adică trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor, prin declararea neautentică în documentele vamale, săvârșite de mai multe persoane, în proporții deosebit de mari, precum a lui Moraru Andrei și în baza art. 42 alin (3), 361 alin (2) lit. d) Cod penal, adică organizarea confecționării, deținerii și folosirii documentelor oficiale false, acțiuni soldate cu daune în proporții mari intereselor publice, iar a lui Maxim Victor și în baza art. 361 alin (2) lit. d) Cod penal, adică confecționarea și deținerea documentelor oficiale false, acțiuni soldate cu daune în proporții mari intereselor publice.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apeluri de către procuror, avocatul Tudor Suveică în numele inculpatului Frîncu Vasile, avocatul Crăciun Veaceslav în numele inculpatului Ambrosii Fiodor, avocatul Savva Viorel în numele inculpatului Procopișin Veaceslav, avocatul Bularu Sergiu în numele inculpatului Nacu Roman.

3.1. Procurorul în apelul declarat a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță prin care: Procopișin Veaceslav să fie condamnat în baza art. 42 alin. (3), 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal la 8 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis; Moraru Andrei să fie condamnat în baza art. 42 alin. (3) și 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal la 8 ani închisoare și în baza art.361 alin. (2) lit. d) Cod penal la 2 ani închisoare, iar în baza art. 84 Cod penal pedeapsă definitivă - 9 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; Maxim Victor să fie condamnat în baza art. 42 alin. (3) și 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal la 8 ani închisoare și în baza art.361 alin. (2) lit. d) Cod penal la 2 ani

închisoare, iar în baza art. 84 Cod penal pedeapsă definitivă - 9 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; Ambrosii Fiodor să fie condamnat în baza art. 42 alin. (5), art. 248 alin. (5) lit. b), c), d) Cod penal la 7 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; Frîncu Vasile să fie condamnat în baza art. 42 alin. (5), art. 248 alin. (5) lit. b), c), d) Cod penal la 6 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; Nacu Roman să fie condamnat în baza art. 42 alin. (5), art. 248 alin. (5) lit. b), c), d) Cod penal la 6 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Procurorul a motivat, că sentința este neîntemeiată, ilegală și pasibilă anulării, deoarece la examinarea cauzei penale instanța de judecată nu a analizat probele prezentate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării, invocând că în motivarea sentinței instanța a indicat, că obiectul juridic nemijlocit al infracțiunii prevăzute de art. 248 Cod penal constituie totalitatea relațiilor sociale care asigură ordinea de trecere legală a mărfurilor peste frontiera vamală a Republicii Moldova. Latura obiectivă a contrabandei se manifestă prin semnele elementului material trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor, obiectelor și a altor valori; metoda de manifestare a elementului material constituind declararea neautentică în documentele vamale. Din probele prezentate de către acuzare nu a fost posibil de stabilit legătura cauzală între fapta inculpaților Moraru Andrei, Maxim Victor, și elementul material al laturii obiective, calitatea lor de organizator și scopul urmărit de aceștia. Totodată în sentința de achitare a lui Moraru Andrei și Maxim Victor, instanța a indicat greșit, că învinuirea înaintată lui Moraru Andrei și Maxim Victor nu cuprinde indicii obligatorii prevăzuți de art. 281 Cod procedură penală și anume mijloacele și modul de săvârșire a infracțiunii.

În motivarea sentinței de achitare a lui Moraru Andrei în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, instanța a indicat, că în ședința de judecată de către acuzare nu au fost prezentate probe, care ar dovedi, că Moraru Andrei știa cu certitudine despre caracterul fals al notei informative din 19.02.2010 și notificărilor din 01.03.2010 și din 04.03.2010.

În motivarea sentinței de achitare a lui Maxim Victor în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, instanța a indicat, că în ședința de judecată de către acuzare nu au fost prezentate probe, care ar dovedi, că Maxim Victor a falsificat semnătura din numele lui Margină Ion în contractul de locațiune din 04 noiembrie 2009 și actul de predare primire a camionului.

Așa, de către acuzare, lui Moraru Andrei și Maxim Victor, i-a fost incriminată săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 42 alin. (3), art. 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal, adică organizatori la săvârșirea infracțiunii de contrabandă.

Potrivit prevederilor art.42 alin.(3) Cod penal, se consideră organizator persoana care a organizat săvârșirea unei infracțiuni sau a dirijat realizarea ei, precum și persoana care a creat un grup criminal organizat sau o organizație criminală ori a dirijat activitatea acestora.

Din probele acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată se relevă faptul organizării și dirijării activității infracționale de trecere peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor prin contrabandă, de către Moraru Andrei și Maxim Victor, care se demonstrează prin:

- declarațiile martorului Tofan Victor Gheorghe, care a relatat că activează în funcție de director al SRL „Politrans” de aproximativ 11 ani.

Referitor la faptul, că la întreprinderea sa a fost reparat un camion implicat în transportarea țițării prin contrabandă a aflat la 09 martie 2010 de la lucrătorii întreprinderii sale și anume de la contabilul Stînca Alexandru, căruia ia cerut să se clarifice cu cazul dat. Tot Stînca Alexandru i-a prezentat 3 scrisori întocmite din numele juristului Vlasiuc Vitalie, precum că camionul de model „DAF” se repară la întreprinderea „Politrans”. Din discuție cu Vlasiuc Vitalie referitor la motivul eliberării scrisorilor din numele întreprinderii, Vlasiuc Vitalie a declarat, că Moraru Andrei este client permanent a întreprinderii și la rugămintea lui a eliberat scrisorile. Din informația pe care o posedă captractorul nu a fost reparat pe teritoriul întreprinderii „Politrans”;

- declarațiile martorului Vlasiuc Vitalie, care a declarat că activează în funcție de jurist la SRL „Politrans” din anul 2006. Director al întreprinderii este Tofan Victor, contabil șef este Stînca Alexandru, mecanic șef este Usatî Viorel și șeful pazei este Gudi Vadim. La 18 sau 19 februarie 2010 colegul său de birou, Usatî Viorel i-a spus, că pe teritoriul SRL „Politrans” se află o mașină la reparație la care posibil să fie defectat injectorul și i-a arătat la locul de parcare a captractorului fără remorcă. Captractorul avea numere de înmatriculare românești. Tot Usatî Viorel i-a spus, că a primit acest camion la reparație, la rugămintea lui Moraru Andrei directorul SRL „AV Expitrans”, totodată rugându-l să întocmească o scrisoare din numele întreprinderii „Politrans”, prin care să confirme, că captractorul se află la ei la reparație. Peste o perioadă de timp după ce a discutat cu Usatî Viorel, la el în birou a venit un băiat pe nume Dan, care i-a prezentat o scrisoare primită prin fax de la o firmă din România cu denumirea „Transmaxim Internațional”, adresată biroului vamal Chișinău, prin care se solicita prelungirea termenului de tranzit al camionului în legătură cu defectarea acestuia. Astfel, a întocmit la calculator o scrisoare în adresa Biroului Vamal Chișinău în care a indicat, că camionul de model „DAF”, se află la reparație la SRL „Politrans”, care va dura pînă la data de 01 martie 2010. Termenul indicat în scrisoare a fost coordonat de către Dan prin telefon cu Moraru Andrei. Cauza termenului mare a fost, că ei au refuzat să procure de la „Politrans” piese de schimb, motivînd, că sunt scumpe și singuri o să procure piesele necesare. După întocmirea scrisorii a semnat-o, i-a pus ștampila și i-a transmis-o lui Dan. La sfîrșitul lunii februarie sau începutul lunii martie 2010, la el a venit Moraru Andrei care l-a rugat să-i mai dea o scrisoare care confirmă, că captractorul se va repara pînă la data de 05 martie 2010 și i-a spus, că după scrisoare o să vină Dan. La 04 martie 2010 la el la serviciu a venit Dan și i-a spus, că la rugămintea lui Moraru Andrei să-i elibereze o scrisoare care confirmă, că camionul a fost reparat și a părăsit teritoriul întreprinderii la data de 04 martie 2010. Tot atunci i-a spus lui Dan, că poate să-i elibereze o scrisoare precum, că camionul s-a reparat pînă la data de 05 martie 2010, la ce Dan a spus, că nu trebuie deoarece captractorul deja a părăsit teritoriul parcurii. După ce a discutat cu Dan i-a eliberat scrisoarea și ultimul a plecat;

- declarațiile martorilor Cotorobai Serghei și Botica Ion Tudor, care au declarat că activează la Biroul Vamal Chișinău din anul 2001. Referitor la tranzitul de mărfuri au declarat, că este una din destinațiile vamale a mărfurilor și mijloacelor de transport utilizate conform Codului Vamal al RM. Procedura de tranzit este următoarea: la Biroul Vamal de frontieră, transportatorul prezintă documentele de însoțire a mărfii și prin intermediul brokerului vamal solicită plasarea mărfurilor și a mijlocului de transport în

regim de tranzit. În dependență de documentele de însoțire, brokerul vamal depune declarația de tranzit intern sau internațional. Organul vamal prin intermediul inspectorului vamal acceptă sau refuză destinația solicitată în dependență de documentele prezentate. În cazul acceptului marfa este plasată în regim de tranzit și după caz poate fi deschis compartimentul marfar pentru a fi verificat, totodată aplicându-se sigiliul vamal. Termenul acordat pentru tranzit este de 8 zile conform prevederilor Codului vamal al RM. În cazul când intervin situații de accidente rutiere care nu pot garanta ieșirea din țară a mărfii în termenul stabilit, transportatorul este obligat să se adreseze la Biroul Vamal apropiat pentru a aduce la cunoștință situația creată. Biroul înregistrează adresarea și în dependență de gravitatea situației poate fi dispusă și transportarea mărfii în alt camion. În cazul când accidentul nu este grav și nu este deteriorat compartimentul marfar, transportatorul prezintă documentele confirmative, că mijlocul de transport se află în reparație și Biroul Vamal confirmă adresarea. Ulterior Biroul vamal de ieșire primește documentele în original prin intermediul transportatorului și în urma controlului documentar decide ruperea sigiliului sau lăsarea lui intact.

Referitor la scrisoarea nr. 541 din 20.02.2010 privind prelungirea tranzitului camionului de model „DAF” a declarat, că în acea zi se afla la serviciu ca responsabil de post. Scrisoarea primită a repartizat-o pentru examinare inspectorului vamal V. Ciubotaru, care conform ordinului directorului SV nr. 288-0, nu trebuia să completeze procesul verbal de constatare, deoarece a fost defectat captractorul și nu compartimentul marfar;

- declarațiile martorului Maroglo Sergiu, care a declarat, că activează în cadrul Serviciului Vamal din anul 1994. Referitor la cererea SRL „Transmaxim Internațional” depusă pentru prelungirea tranzitului a declarat, că a fost repartizată spre examinare de către Botica Ion la data de 01 martie 2010. Examinând documentele prezentate de către un bărbat care ulterior a aflat că se numește Moraru Andrei și care i-a confirmat, că captractorul se află la reparație, a confirmat adresarea și faptul că captractorul se află la reparație;

- declarațiile martorului Ciubotaru Vladimir, care a declarat, că la 20 februarie 2010 activa în funcție de inspector principal al biroului Vamal Chișinău. Tot în acea zi a primit spre examinare de la superior o scrisoare adresată din partea SRL „Politrans”, care confirma că captractorul de model „DAF”, cu numărul de înmatriculare B98NIW se află în reparație. Din motiv, că era defectat numai captractorul, compartimentul marfar fiind integru, nu a ieșit la fața locului și a confirmat adresarea solicitantului referitor la aflarea captractorului la reparație;

- declarațiile martorului Margină Nina care a declarat, că a fost soția lui Margină Ion din anul 1974 pînă la data de 04.03.2010 cînd acesta a decedat. Pe toată perioada dată a locuit împreună cu Margină Ion. La domiciliul actual a locuit cu soțul aproximativ 21 de ani. Margină Ion pe toată perioada cît au fost căsătoriți a lucrat în calitate de sudor la mai multe organizații. Pe data de 28 februarie 2009 Margină Ion i-a spus, că se simte rău și că nu-i ajunge aer, dar nu a dorit să cheme salvarea. Abia pe data de 02.03.2010 Margină Ion simțindu-se mai rău a chemat salvarea și a fost internat la Spitalul nr. 3 din mun. Chișinău în secția de reanimare. În secția de reanimare a stat pînă la data de 04.03.2010 aproximativ pînă la orele 22:00 cînd a decedat. Medicii i-au comunicat că soțul ei a decedat din cauza insuficienței cardio-vasculare. În ultimii ani din viața lui

Margină Ion nu a auzit ca acesta să aibă careva relații comerciale de import-export a careva mărfuri și nu a ieșit niciodată peste hotarele Republicii Moldova. La fel nu a auzit de la el să fi arendat careva mijloace de transport pentru afaceri comerciale. La data de 09.04.2010 a auzit de la colaboratorii de poliție că soțul ei ar fi încheiat un contract de arendă a unui camion cu Maxim Victor. Margină Ion câștiga bani de cheltuieli curente din mici comenzi de sudare pe la diferite persoane și nu se ocupa cu activități de acest gen;

- declarațiile martorului Nicov Natalia, care a declarat că tatăl său Margină Ion, de profesie a fost sudor și practic toată viața a activat la diferite companii în calitate de sudor. În ultimul timp activa la domiciliile persoanelor fizice și instala încălziri autonome. Pe parcursul vieții Margină Ion era om sănătos și niciodată nu s-a plîns de careva boli, însă în ultimul timp îl deranjau picioarele, avînd ulcer la picioare, însă putea să se deplaseze. La data de 01 sau 02 martie 2010, seara a fost telefonată de către tatăl său, care i-a spus, că nu poate respira și mama a chemat salvarea. La momentul venirii medicilor au constatat, că Margină Ion a suferit un infarct miocardic și l-au internat în spitalul „Sfînta Treime” din sect. Rîșcani, mun. Chișinău în secția reanimare. La data de 04 martie 2010, aproximativ pe la ora 22:00 Margină Ion a decedat în spital, fiindu-i stabilită cauza decesului infarct miocardic. Din cîte cunoaște pe parcursul vieții Margină Ion nu a practicat genul de activitate transportări internaționale, însă la începutul lunii noiembrie 2009 la rugămintea tatălui său, l-a dus cu automobilul de model „Wolkswagen Golf”, la oficiul firmei „Deni Auto”, a cărei director este verișorul său, Maxim Victor. Mergînd pe drum, tata i-a explicat în linii generale, că împreună cu un prieten pe care ea nu-l cunoaște, au hotărît să ia în arendă de la Maxim Victor un camion cu ulterioara răscumpărare. Ce urma să facă tata împreună cu prietenul său cu camionul ea nu cunoaște, deoarece nu a pătruns în esența cazului dat. În biroul firmei „Deni Auto” ea a semnat ca martor pe un contract, pe care nu l-a citit și nu cunoaște conținutul lui;

- de raportul de expertiză nr. 1673-1674 din 28 iunie 2010 prin care s-a stabilit, că semnaturile din numele lui Margină Ion din contractul de locațiune de autovehicule încheiat la 04 noiembrie 2009 și din actul de predare-primire din 05 noiembrie 2009 sunt executate nu de Margină Ion, dar de altă persoană;

- de descifrările convorbirilor telefonice a lui Moraru Andrei, Ganea Anatolie, Procopișin Veaceslav, Frîncu Vasile, Ambrosii Fiodor, și Nacu Roman, prin care se confirmă discuțiile telefonice ce au avut loc între ei, precum și măsurile operative de investigație.

Astfel, reieșind din probele enumerate mai sus, precum și din alte probe din materialele cauzei penale, se confirmă faptul organizării și dirijării infracțiunii de contrabandă de către Moraru Andrei și Maxim Victor.

De asemenea procurorul, consideră sentința din 23.03.2012 neîntemeiată și ilegală în partea ce ține de achitarea lui Moraru Andrei și Maxim Victor învinuiți în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Potrivit probelor acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată reiese, că anume Moraru Andrei, urmărind scopul substituirii țevilor metalice din semiremorcă, cu țigări, cu ulterioara trecere a lor prin contrabandă peste frontiera vamală a Republicii Moldova, avînd nevoie de timp mai îndelungat, pentru realizarea acțiunilor criminale, a dat indicații de a transporta camionul de model „DAF”, la parcare SRL „Politrans”. Totodată știind, că asupra captractorului nu se vor efectua

careva lucrări de reparație, s-a adresat cu rugămintea către Vlasiuc Vitalie, să întocmească notificări în care să fie introduse date eronate referitor la reparația captractorului de model „DAF”, fapt confirmat prin declarațiile martorilor enumerați mai sus. Anume acest fapt denotă, că Moraru Andrei a știut cu certitudine, că notificările privind reparația captractorului conțit date false și intenționat le-a prezentat la Biroul Vamal Chișinău.

Totodată, în cadrul cercetării judecătorești, s-a stabilit, că potrivit raportului de expertiză nr.1673-1674 din 18.06.2010 s-a stabilit, că semnăturile din numele lui Margină Ion, din contractul de locațiune și actul de predare primire a camionului, sunt executate nu de Margină Ion, dar de o altă persoană, fiind falsificată semnătura ultimului. Totodată, în cadrul urmăririi penale s-a stabilit, că potrivit actului de deces nr. 987 din 05.03.2010, la 04 martie 2010 Margină Ion a decedat în urma survenirii infarctului miocardic.

Astfel, în urma examinării probelor din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării, se constată că în scopul trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova a țigărilor prin contrabandă, Maxim Victor a falsificat semnătura lui Margină Ion din contractul de locațiune din 04 noiembrie 2009, și la deținut în oficiul său.

În privința lui Nacu Roman, instanța de judecată a decis recalificarea acțiunilor, din infracțiunea de contrabandă prevăzută de art.42 alin. (5), 248 alin. (5) lit. b), c), d) Cod penal, în infracțiunea de neglijență în serviciu prevăzută de art. 329 alin. (1) Cod penal.

Procurorul consideră, că instanța greșit a calificat acțiunile lui Nacu Roman în baza art.329 alin.(1) Cod penal, din motiv că din probele prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată, s-a constatat cu certitudine, că la 04 martie 2010, Nacu Roman fiind responsabil de tură la postul vamal Leușeni-Albița, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu șeful adjunct de post Frîncu Vasile și inspectorul vamal Ambrosie Tudor, știind că în semiremorcă se află țigări fără documente de proveniență, contrar ordinului serviciului vamal, care prevede obligativitatea trecerii controlului camioanelor cu raze X, a permis închiderea tranzitului și trecerea camionului de model „DAF” cu n/î B98NIW, în care se transportau 694375 pachete de țigări, fără a fi supus controlului prin razele X sau a controlului fizic, fapt care a dus la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 248 alin. (5) lit. b), c), d) Cod penal.

Totodată, la stabilirea pedepsei inculpaților Procopișin Veaceslav, acuzat în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 42 alin. (3), 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal, Ambrosii Fiodor și Frîncu Vasile acuzați în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 42 alin. (5), 248 alin. (5) lit. b), c), d) Cod penal, instanța de judecată nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestora, de personalitatea inculpaților, de circumstanțele cauzei care agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestora.

3.2. Avocatul Suveică Tudor în apelul declarat în numele lui Frîncu Vasile a solicitat casarea sentinței, cu achitarea ultimului, invocînd că la baza sentinței de condamnare a lui Frîncu Vasile, instanța de fond a pus analiza descifrărilor convorbirilor telefonice, conform cărora chipurile, Frîncu Vasile discuta telefonic cu Procopișin Veaceslav, precum că a avut o discuție și cu Ganea Anatolie, pe care l-a contactat personal.

În urma analizei descifrărilor convorbirilor telefonice, instanța de judecată a ajuns la concluzia, că circumstanțele descrise confirmă participăția directă a lui Frîncu Vasile în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 42 alin.(5), 248 alin. (5) lit. b), c), d) Cod penal, or în caz contrar faptul trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova a țigărilor, prin declararea neautentică în documentele vamale, nu ar fi avut loc.

Totodată, convorbirile telefonice, puse la baza sentinței de condamnare a inculpatului Frîncu Vasile, au fost întreținute cu două zile pînă la săvîrșirea infracțiunii, aceste convorbiri, precum și conținutul lor prin nimic n-au fost confirmate. Probele puse la baza sentinței (descifrarea convorbirilor telefonice) nici n-au fost obiectul examinării în ședința de judecată, acestea n-au fost confirmate prin alte probe și de fapt, constituie doar niște presupuneri nefondate ale instanței de fond, privitor la complicitatea inculpatului Frîncu Vasile în săvîrșirea infracțiunii de contrabandă.

Ignorînd prevederile legislației procesual penale, instanța de fond a pus la baza sentinței de condamnare doar analiza descifrărilor convorbirilor telefonice, neluînd în considerație alte materiale ale cauzei penale care demonstrează lipsa vinovăției inculpatului.

Conform fișei de post, al șefului-adjunct al postului vamal Leușeni - Albița, în atribuțiile acestuia nu intră închiderea tranzitului și permiterea trecerii camioanelor, aceste atribuții aparținînd altor colaboratori. Reieșind din aceeași fișă de post, dar și conform graficului de serviciu a posturilor vamale ale Biroului vamal Leușeni, pentru luna martie 2010, regimul de muncă a lui Frîncu Vasile, la data de 04.03.2010 a fost de la orele 08:00 pînă la orele 17:00, adică la ora săvîrșirii infracțiunii - 18:48, el nu se afla la serviciu și nici pe teritoriul Biroului vamal.

Consideră absurd faptul, dar instanța de fond a pus fișa de post nr.59 și graficul de serviciu a posturilor vamale ale Biroului vamal Leușeni pe luna martie 2010, din care urmează că programul de lucru al șefului-adjunct al postului vamal Frîncu Vasile este de 40 ore pe săptămînă, orele de lucru fiind între 08:00 - 17:00, la baza învinuirii, pe cînd aceste documente demonstrează din contra - nevinovăția acestuia.

Mai mult ca atît, organul de urmărire penală în ordonanța de punere sub învinuire a inculpatului Frîncu Vasile a indicat, că ultimul deținînd funcția de șef-adjunct al Biroului vamal Leușeni, împreună cu responsabilii de tură al aceluiași post Nacu Roman și inspectorul postului vamal Leușeni, Ambrosii Fiodor, precum și cetățenii Moraru Andrei, Maxim Victor, Ganea Anatolie și Procopișin Veaceslav, urmărind scopul trecerii ilegale peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor, au alcătuit un plan criminal bine chibzuit, cu repartizarea rolurilor între ei. La aceeași concluzie a ajuns și instanța de judecată în sentința de condamnare, dar nici organul de urmărire penală și nici instanța de fond n-au indicat în documentele procesuale, care a fost rolul și acțiunile concrete ale inculpatului Frîncu Vasile în calitate de complice, care au fost acțiunile lui concret la săvîrșirea infracțiunii, deoarece nici inculpații și nici unul din martorii audiați nu au făcut declarații în privința inculpatului Frîncu Vasile, referitor la participarea lui la examinarea autocamionului, întocmirea documentelor vamale s-au darea cărorva indicații subalternilor săi în scopul înlăturării obstacolelor la trecerea mărfurilor de contrabandă.

Latura obiectivă a infracțiunii de contrabandă se manifestă prin trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor, prin declararea neautentică în documentele vamale, săvîrșite de mai multe persoane, în proporții deosebit de mari.

Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate, urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Apelantul mai invocă, că în cazul inculpaților Moraru Andrei și Maxim Victor instanța a dat probelor o apreciere critică, adoptînd o sentință de achitare, iar în cazul inculpatului Frîncu Vasile, împotriva căruia acuzarea în general n-a prezentat probe, a adoptat o sentință de condamnare.

3.3. Avocatul Crăciun Veaceslav în apelul declarat în numele lui Ambrosii Fiodor a solicitat casarea sentinței, cu achitarea ultimului, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, invocînd că sentința este ilegală și neîntemeiată, deoarece toate probele dobîndite în cauza penală indică la constatarea inexistenței infracțiunii. Pe tot parcursul ședințelor de judecată procurorul nu a combătut probele apărării, mai mult ca atît că Ambrosii Fiodor a explicat toate împrejurările care au avut loc, dînsul a acționat în strictă conformitate cu fișa postului nr.592 din 30.11.2009, în care sunt stipulate în corespundere cu regulamentele și ordinele interne ale serviciului vamal și anume, în fișa postului se descria scopul general al funcției, sarcinile de bază, atribuțiile de serviciu, responsabilitățile, împuternicirile, adică primind actele pe automobilul DAF cu n/î B98NIW și semi-remorca nu n/î B97ZKK, adică de la șoferul Ganea Anatolie invoic-ul nr.002 din 11.02.2010 și CMR-ul nr.335193 din 11.02.2010 care era încărcat cu 20000 kg de țevi metalice, le-a perfectat, ieșind afară și efectuînd controlul fizic, i-a înmînat actele perfectate șoferului Ganea Anatolie și l-a trimis la scanarea unității de transport sus menționate. La acel moment normele tehnice nu erau schimbate, nu era echipa de scanare. Mai mult ca atît, la acel moment la hotărîrea prim-ministrului să deschidă barierele grănicerii, adică control de grăniceri nu se efectua, adică Ambrosii Fiodor a acționat conform fișei de post și nici de cum așa cum se stipulează în învinuire, că inculpatului prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu responsabilul de tură Nacu Roman și șeful-adjunct Frîncu Vasile, care nici nu se afla la serviciu. La fel se stipulează că Ambrosii Fiodor cunoscînd cu certitudine că în semiremorcă se află țigări fără documente de proveniență contrar ord. 12 care prevede obligativitatea birourilor vamale de a supune controlului vamal nedestructiv cu utilizarea scannerului „Rapiscan”, toate mijlocele de transport destinate transportării de mărfuri și care traversează frontiera vamală. Toate cele stipulate nu sunt probate prin nimic, sunt doar niște aberații, presupuneri, că ar fi fost așa.

Cele descrise în învinuire precum că acțiunile lui Ambrosii Fiodor erau intenționate, care se manifestă prin intenție directă, prin participare complexă, avînd rolul de complice, exprimat prin înlăturarea de obstacole care făceau imposibilă săvîrșirea infracțiunii, adică nesupunerea controlului fizic și cu raze X a autocamionului, însă aceste acțiuni dimpotrivă au fost efectuate de Ambrosii Fiodor, care ieșea la fiecare automobil, efectua controlul fizic și după asta le trimitea la „Rapiscan” razele X. Însă, în acțiunile sale nu intra de a ține șoferul ca să treacă razele X.

Faptul dat este confirmat de către martorul Botnari Sergiu, care a comunicat, că într-adevăr pe data de 3-4 februarie 2010 a traversat frontiera Leușeni și de către inspectorii vamali, care au efectuat controlul fizic a fost ulterior trimis cu automobilul său să treacă scannerul Rapiscan.

La fel și martorul Iordan Victor, șef-adjunct post vamal Tudora a mărturisit că referitor la scanarea automobilelor sunt întăriți inspectorii care sunt numiți prin ordinul serviciului vamal și acest ordin este adus sub semnătură, aceștia din urmă ducînd

răspundere de acest scanner, însă scanarea este efectuată de către operator care scanează, are studii și la fel se numesc prin ordin.

De asemenea și martorul Bejan Nicolae, care lucrează în calitate de operator pe Rapiscan a declarat instanței, că acumulează pașapoartele tehnice în jur de 8 autocamioane, le înregistrează și apoi le scanează, iar dacă apar careva suspiciuni, îndată informează inspectorul vamal. La fel, a menționat că este ordin de serviciu că automobilele mărfare să treacă vama apoi scanarea. Aceste automobile sunt trimise de vameși cu actele spre scanare după controlul fizic, dar în obligațiunile de serviciu ale inspectorului vamal nu este ca să-i aducă pe fiecare și să supravegheze trecerea sau nu a Rapiscanerului și că pe 04.03.2010 Rapiscanerul a lucrat 24 de ore, atunci nu se eliberau careva tichete șoferului și inspectorul vamal nu putea cunoaște dacă a trecut sau nu Rapiscanerul, dar la momentul actual se eliberează tichete fiecărui automobil.

Astfel, reieșind din cele relatate rezultă că, organul de urmărire penală înaintînd învinuirea nu a menționat concret indicii contrabandei în acțiunile lui Ambrosii Fiodor, astfel Ambrosii Fiodor a acționat în limitele atribuțiilor de serviciu respectînd obligațiunile care formează competența de serviciu, competența care este determinată prin actele normative corespunzătoare a serviciului vamal, Cod vamal, acte normative ale departamentului vamal, acte cu vocație internațională în domeniul vamal, din care considerente Ambrosii urmează să fie achitat.

3.4. Avocatul Savva Viorel în apelul declarat în numele inculpatului Procopișin Veaceslav a solicitat casarea sentinței și achitarea ultimului, din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat, invocînd că nici o probă care a fost cercetată nemijlocit în ședințele de judecată nu denotă faptul, că inculpatul Procopișin Veaceslav ar fi săvîrșit infracțiunea de care este învinuit, că starea de fapt enunțată precum și nevinovăția inculpatului Procopișin Veaceslav rezultă din lipsa probatoriului și din declarațiile martorilor Bandalac Victor, Bandalac Dorina și Bandalac Lucia. Acuzarea nu a prezentat absolut nici o probă, care ar confirma că Procopișin este organizatorul săvîrșirii infracțiunii de contrabandă, nu a fost stabilit faptul, că acesta ar avea vreo legătură cauzală cu trecerea peste frontiera vamală a RM a țigărilor de contrabandă, deoarece o sentință de condamnare poate fi pronunțată doar în cazul în care se constată incontestabil contribuția unei persoane în calitate de organizator. Nici un martor și nici un inculpat audiați în ședința de judecată nu au indicat direct sau indirect asupra contribuției lui Procopișin V. la săvîrșirea infracțiunii imputate. Toată acuzarea este bazată pe interceptările convorbirilor telefonice și pe faptul, că Procopișin se afla în regiunea vămii Leușeni, însă din interceptările convorbirilor telefonice nu rezultă absolut nimic referitor la comiterea infracțiunii de contrabandă, iar faptul că Procopișin se afla în regiunea vămii Leușeni a fost explicat de acesta detaliat în depozițiile sale, care au fost confirmate de martorii Bandalac Victor, Bandalac Dorina și Bandalac Lucia.

3.5. Avocatul Bularu Sergiu în apelul declarat în numele inculpatului Nacu Roman a solicitat casarea sentinței și achitarea ultimului, din motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 329 Cod penal, invocînd că ordonanța de învinuire înaintată inculpatului Nacu Roman nu corespunde unui act de învinuire și respectiv contravine legislației procesual penale în vigoare, că învinuirea formulată inculpatului Nacu Roman nu și-a găsit confirmarea, învinuirea în sine conținînd o presupunere compusă care nu are nici o legătură de fapt și de drept. În conținutul sentinței se indică, precum că există legătură cauzală directă și constă în lipsa unui

control eficient din partea inspectorului principal al biroului vamal Nacu Roman, care fiind responsabil de activitatea turei nr. 3 nu a asigurat exercitarea serviciului conform prevederilor pct. 8) lit. c), g), i) și n) al Instrucțiunii de serviciu a responsabilului de tură și de supravegherea activității în anumite sectoare din cadrul posturilor vamale.

Din conținutul învinuirii, mai rezultă că Nacu știind cu certitudine că în semiremorcă se află țigări, încălcând prevederile ordinului nr. 12 a Serviciului Vamal a închis tranzitul și a permis trecerea camionului fără a fi supus controlului cu scannerul „Rapiscan”.

La rîndul său, instanța de fond formulînd argumentarea reîncadrării acțiunilor inculpatului menționează, că de fapt Nacu încălcînd aceleași prevederi ale ordinului nr.12 din 15.02.2010 cu care era cunoscut îndeplinind necorespunzător obligațiile de serviciu, nu a întreprins măsuri de supraveghere a autocamionului pentru a fi scanat cu razele X, fiind încălcate prevederile acestui ordin, fără ca să argumenteze care de fapt a fost conținutul real al textului din ordinul nr.12 din 15.02.2010 pentru că instanței de fond i-a fost prezentat de către partea apărării copia ordinului care de fapt a fost pus la dispoziție pentru cunoștință Biroului vamal Leușeni și în care era indicat că sunt supuse controlului cu razele X unele mijloace de transport, ca mai apoi cuvîntul „unele” să fie șters și înlocuit într-un mod foarte vizibil cu cuvîntul „toate”.

Partea acuzării a anexat la materialele cauzei ordinul în care acesta nu conține ștersături, deoarece copia lui a fost ridicată după săvîrșirea acestei infracțiuni, însă realitatea este una simplă și care se dovedește prin copia ordinului anexat de către partea apărării pe care este rezoluția conducerii și care conține toate specimentele necesare.

Instanța de fond nu a stabilit realitatea, cu referire la funcția de răspundere a lui Nacu Roman la data de 04.03.2010, despre care este de menționat că potrivit circumstanțelor reale și actului de învinuire sub aspectul timpului săvîrșirii infracțiunii camionul a trecut controlul vamal și frontiera vamală a RM la data de 04.03.2010, ora 18.48 - ora Republicii Moldova.

Totodată, potrivit ordinului nr. 154-p din 04.03.2010 emis de către Directorul general al Serviciului Vamal T. Balițchii – în legătură cu desfășurarea anchetei de serviciu privind investigarea cazului de deplasare ilegală peste frontiera RM a unui lot de țigări prin postul vamal Leușeni -Albita, se suspendă începînd cu 04.03.2010 raporturile de serviciu cu colaboratorii Nacu Roman și Ambrosie Tudor.

Data de 04.03.2010 se consideră începînd cu ora 00.00, or potrivit ordinului respectiv, care pînă în prezent este în vigoare și nu este anulat, la acea dată care este incriminată inculpatului Nacu, precum că fiind persoană cu funcție de răspundere, ultimul era suspendat din funcție, iar în ordinul respectiv nu se specifică ce fel de lot de țigări, cînd a trecut și cine l-a trecut, prin urmare se poate doar presupune că este vorba anume de acest caz, însă acest fapt nu se cunoaște și doar acest lucru este cert.

Referitor la daunele în proporții deosebit de mari aduse intereselor publice instanța, de asemenea, nu a argumentat în nici un fel acest element constitutiv obligatoriu pentru existența infracțiunii de neglijență în serviciu, care sunt daunele în ce mod acestea sunt sau nu în proporții mari, adică mai mult de 50 000 lei etc.

Cu referire la latura obiectivă menționată de către instanță în privința lui Nacu și anume faptul că neglijența în serviciu a fost săvîrșită prin îndeplinirea necorespunzătoare, a obligațiilor de serviciu prin care se înțelege exercitarea lor, altfel, decît este prevăzut în reglementările și instrucțiunile de serviciu, în actele normative

privind activitatea persoanei cu funcție de răspundere, astfel, constatăm că nici acest element nu a fost argumentat pentru existența lui.

În ce privește latura subiectivă a infracțiunii aceasta se exprimă prin imprudență manifestată prin încredere depășită sau exagerată în sine sau neglijența făptuitorului și se consideră realizat elementul subiectiv doar în cazul în care făptuitorul a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor prejudiciabile sub formă de daune în proporții mari, dar a crezut fără temei că acestea nu se vor produce, ori nu le-a prevăzut, deși trebuia și putea să le prevadă.

Consideră eronată concluzia instanței privind legătura de cauzalitate dintre existența infracțiunii de neglijență în serviciu și trecerea peste frontiera vamală a camionului care a fost depistat pe partea României, însă analiza logică a acțiunilor lui Nacu nu poate fi supusă acestei răspunderi din motiv că obligațiunile șefului de tură sunt foarte multe pe toate compartimentele, inclusiv de intrare în țară, ieșire, devamare etc. În sensul învinuirii prin care ultimul trebuia să prevadă, reiese că acesta urma să țină de mână fiecare șofer a fiecărui mijloc de transport, deoarece teoria probabilității faptului de a trece prin contrabandă orice bunuri prin orice mijloace și la orice oră și de către oricine există, și anume din acest motiv s-a și instituit din cele mai vechi timpuri controlul vamal, iar din concluzia instanței reiese că orice colaborator care a fost numit șef de tură va răspunde pentru orice compartiment la care se admit de către colaboratorii din subordine careva abateri. Această poziție este una incorectă continuând cu ideea că pentru controlul nemijlocit a camionului a existat lucrătorul vamal Ambrosii, ultimul a fost repartizat la acest compartiment de către Nacu Roman, însă acesta l-a instruit înainte de a-l repartiza la acest post, respectiv Nacu era în imposibilitate absolută în timp și spațiu să se afle permanent la postul de ieșire a transportului din țară, este de menționat că Nacu Roman în acea zi nu a avut careva tangență cu trecerea peste frontiera vamală a aceluși camion, respectiv nu a avut absolut nici o posibilitate să deschidă tranzitul sau să contribuie într-un fel sau altul la evitarea controlului cu razele X a acestuia, din motiv că nu a participat la întocmirea formalităților de trecere a camionului peste frontiera vamală respectiv în acest sens nici nu a dat careva indicații subalternilor săi, inclusiv lui Ambrosii.

La fel instanța de fond face legătura cu faptul de contrabandă depistată de către vameșii români în vama română deja la data de 05.03.2010 ora 01.30. Este vorba de aflare a camionului în zona de frontieră timp de 6 ore și jumătate, ce a făcut tot acest timp camionul în această porțiune de drum care se parcurge timp de câteva minute. Nici această circumstanță nu a fost clarificată.

Reieșind din cele expuse se constată, că nu există elemente constitutive ale infracțiunii incriminate inculpatului Nacu Roman, iar învinuirea înaintată de către instanța de fond care nu este în drept să preia rolul acuzatorului de stat este una declarativă și ilegală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2012 au fost respinse apelurile procurorului și a avocaților în numele inculpaților Procopișin Veaceslav, Frîncu Vasile, Ambrosii Fiodor și Nacu Roman, cu menținerea sentinței primei instanțe fără modificări.

5. Hotărârile nominalizate sunt atacate cu recurs ordinar de către procuror, de inculpatul Frîncu Vasile și avocatul său, Suveică Tudor, de avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatului Nacu Roman, de avocatul Crăciun Veaceslav în numele

inculpatului Ambrosii Fiodor și de avocatul Savva Viorel în numele inculpatului Procopișin Veaceslav.

5.1. Procurorul, indicînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală, în recursul declarat solicită casarea deciziei în privința tuturor inculpaților, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocînd că:

- instanța de apel nu a făcut analiza tuturor probelor prezentate de procuror în apelul său și nu s-a expus asupra motivelor invocate în el;

- din probele acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată, se relevă faptul organizării și dirijării activității infracționale de trecere peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor prin contrabandă de către Moraru Andrei și Maxim Victor;

- sunt neîntemeiate și nefondate hotărârile și în partea ce ține de achitarea lui Moraru Andrei și Maxim Victor pe art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, deoarece din probele acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședințele de judecată reiese, că anume Moraru Andrei, urmărind scopul substituirii țevilor metalice din semiremorcă, cu țigări, și cu ulterioara trecere a lor prin contrabandă peste frontiera vamală a Republicii Moldova, avînd nevoie de timp mai îndelungat pentru realizarea acțiunilor criminale, a dat indicații de a transporta camionul de model „DAF”, la parcare SRL „Politrans”. Știind că asupra captractorului nu se vor efectua careva lucrări de reparație, s-a adresat cu rugămintea către Vlasiuc Vitalie să întocmească notificări în care să fie introduse date eronate referitor la reparația captractorului de model „Daf”, ceea ce denotă că Moraru Andrei a știut cu certitudine, că notificările privind reparația captractorului, conțin date false și intenționat le-a prezentat la Biroul Vamal Chișinău;

- potrivit raportului de expertiză nr. 1673-1674 din 18.06.2010 semnăturile din numele lui Margină Ion, din contractul de locațiune și actul de predare primire a camionului, sunt executate nu de Margină Ion dar de o altă persoană, fiind falsificată semnătura ultimului. Potrivit actului de deces nr. 987 din 05.03.2010, la 04 martie 2010 Margină Ion a decedat în urma survenirii infarctului miocardic, iar Maxim Victor avînd scopul trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova a țigărilor prin contrabandă, a falsificat semnătura lui Margină Ion din contractul de locațiune din 04 noiembrie 2009, și la deținut în oficiul său;

- ambele instanțe greșit au calificat acțiunile lui Nacu Roman în baza art. 329 alin. (1) Cod penal, din motiv că din probele prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată s-a constatat cu certitudine, că la 04 martie 2010 Nacu Roman, fiind responsabil de tură la postul vamal Leușeni-Albița, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu șeful adjunct de post Frîncu Vasile și inspectorul vamal Ambrosie Fiodor, știind că în semiremorcă se află țigări fără documente de proveniență, contrar ordinului serviciului vamal, a permis închiderea tranzitului și trecerea camionului de model „DAF”, cu n/î B98NIW, în care se transportau 694375 pachete de țigări, fără a fi supus controlului prin razele X sau a controlului fizic, fapt care a dus la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 248 alin. (5) lit. b), c), d) Cod penal;

- la stabilirea pedepsei inculpaților Procopișin Veaceslav, Ambrosii Fiodor și Frîncu Vasile, instanța de apel nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestora, de personalitatea inculpaților, de circumstanțele cauzei care agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestora.

Pedeapsa aplicată acestora nu duce la restabilirea echității sociale, deoarece infracțiunea imputată se consideră infracțiune gravă, inculpații vina în comiterea infracțiunii nu au recunoscut-o, deci corectarea lor precum și prevenirea de noi infracțiuni este irațională fără aplicarea unei pedepse privative de libertate;

- hotărîrea instanței de apel emisă pe caz este pripită și neîntemeiată în privința inculpaților Moraru Andrei și Maxim Victor, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, în privința inculpaților Procopișin Veaceslav, Ambrosii Fiodor și Frîncu Vasile s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, iar inculpatului Nacu Roman i s-a dat o încadrare juridică greșită.

5.2. Inculpatul Frîncu Vasile și avocatul său, Suveică Tudor, indicînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în recursul declarat solicită casarea hotărîrilor, cu achitarea lui Frîncu Vasile, invocînd că:

- convorbirile telefonice, puse la baza hotărîrilor de condamnare a inculpatului au fost întreținute cu două zile pînă la săvîrșirea infracțiunii și aceste convorbiri, precum și conținutul lor prin nimic n-au fost confirmate. Acestea nici n-au fost obiectul examinării în ședințele de judecată, n-au fost confirmate prin alte probe și de fapt, constituind doar niște presupuneri nefondate ale instanței de fond și a celei de apel, privitor la complicitatea inculpatului Frîncu Vasile la săvîrșirea infracțiunii de contrabandă;

- la baza sentinței de condamnare au fost puse doar analiza discifririlor convorbirilor telefonice, neluînd în considerație alte materiale ale cauzei penale care demonstrează lipsa vinovăției inculpatului;

- conform fișei de post al șefului-adjunct al postului vamal Leușeni - Albița, în atribuțiile acestuia nu intra închiderea tranzitului și permiterea trecerii camioanelor, aceste atribuții aparținînd altor colaboratori. Reieșind din aceeași fișă de post, dar și conform graficului de serviciu a posturilor vamale ale Biroului vamal Leușeni, pentru luna martie 2010, regimul de muncă a lui Frîncu Vasile, la data de 04.03.2010 a fost de la orele 08:00 pînă la orele 17:00, adică la ora săvîrșirii infracțiunii – 18:48, el nu se afla la serviciu și nici pe teritoriul Biroului vamal;

- nici organul de urmărire penală și nici instanța de fond și cea de apel n-au indicat în documentele procesuale, care a fost rolul și acțiunile concrete ale inculpatului Frîncu Vasile în calitate de complice, care au fost acțiunile lui concrete la săvîrșirea infracțiunii;

- în ședințele de judecată nu au fost demonstrate împrejurările concrete în care s-au desfășurat evenimentele infracționale, iar în lipsa acestora, decizia și sentința de condamnare nu putea fi bazată pe presupuneri, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului;

- instanța de judecată subiectiv a dat apreciere probelor prezentate de către acuzatorul de stat, deoarece în cazul inculpaților Moraru Andrei și Maxim Victor instanța a dat probelor o apreciere critică, adoptînd o sentință de achitare, iar în cazul inculpatului Frîncu Vasile, împotriva căruia acuzarea în general n-a prezentat probe, a adoptat o sentință de condamnare;

- instanța de judecată în sentința de condamnare a făcut concluzii contradictorii privind calificarea juridică a acțiunilor inculpaților Nacu Roman, Frîncu Vasile și Ambrosii Fiodor, încadrînd acțiunile lui Nacu Roman în prevederile art. 329 alin. (1) Cod penal, iar ale lui Frîncu Vasile și Ambrosii Fiodor în prevederile art. 42 alin. (5), 248 alin. (5), lit. b), c), d) Cod penal, cărui fapt instanța de apel nu a dat nici o apreciere;

- consideră că acțiunile inculpatului Frîncu Vasile nu întrunesc elementele infracțiunii de contrabandă.

5.3. Avocatul Plămădeală Roman în recursul declarat în numele inculpatului Nacu Roman, indicînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, invocînd că:

- instanța de apel nu a examinat deloc apelurile declarate, deoarece nici un argument invocat în conținutul apelului nu a fost dezbătut, nu a fost analizat și contraargumentat cu careva probe cercetate în mod legal pe marginea prezentei cauze penale, ci doar s-au copiat apelurile și conținutul sentinței;

- în materialele cauzei penale nu există nici o probă care ar dovedi vinovăția inculpatului Nacu Roman de comiterea a careva infracțiune. Nici o legătură cauzală cu ceilalți făptași Nacu nu are, ba mai mult personal supunîndu-și sănătatea în pericol sub acțiunea razelor ultraviolete a urcat pe dispozitivul Rapiscan și făcînd legătura cu serviciul de reparație a acestuia - „VAMTEHINFORM” a încercat să pornească aparatul pentru ca acesta să funcționeze în regim normal și acest fapt a fost dovedit în instanța de fond;

- pe teritoriul vamei simultan activează mai multe posturi: post de intrare camioane, post de ieșire camioane, post de intrare și respectiv ieșire a traficului mic rutier. Nacu fiind șef de tură, fizic, practic și teoretic era în imposibilitate de a se afla simultan în toate aceste posturi, respectiv în obligațiunile sale de serviciu nu intra să-1 verifice pe subalternul său Ambrosii Fiodor de fiecare dată cînd ultimul perfectă actele pentru un camion sau altul;

- organul de urmărire penală a anexat la materialele cauzei Ordinul nr.12-o din 15.02.2010 fără careva ștersături, însă real ordinul respectiv avea un alt conținut, fapt care în instanța de fond a fost stabilit;

- instanța de fond a recalificat acțiunile inculpatului de la componența infracțiunii de contrabandă, care face parte din capitolul infracțiunilor economice și de fapt stă la baza ocrotirii unor valori patrimoniale, la infracțiunea de neglijență în serviciu care face parte din capitolul infracțiunilor săvîrșite de persoane cu funcții de răspundere și are drept scop de a combate anume relațiile ce țin de buna desfășurare a activității de serviciu, iar încălcarea acestora pune în pericol activitatea normală a unei autorități publice sau instituții statale. Latura subiectivă a infracțiunii de neglijență în serviciu presupune vinovăția făptuitorului sub formă de imprudență. Făptuitorul nu prevede consecințele faptei, însă ar fi putut și trebuia să le prevadă sau prevedea posibilitatea survenirii urmărilor, dar credea, fără temei, că acestea nu se vor produce;

- instanța de fond și cea de apel nu au argumentat care de fapt a fost conținutul real al textului din Ordinul nr.12 din 15.01.2010, pentru că instanței de fond i-a fost prezentat de către partea apărării copia Ordinului care de fapt a fost pus la dispoziție pentru cunoștință Biroului vamal Leușeni și în care era indicat că sunt supuse controlului cu razele X *unele* mijloace de transport, ca mai apoi acest cuvînt să fie șters și înlocuit într-un mod foarte vizibil cu cuvîntul *toate*;

- partea acuzării a anexat la materialele cauzei Ordinul în care acesta nu conține ștersături, deoarece copia lui a fost ridicată după săvîrșirea acestei infracțiuni, însă realitatea este una simplă și care se dovedește prin copia ordinului anexat de către partea apărării pe care este rezoluția conducerii și care conține toate speciamentele necesare.

Fiind solicitat instanței de apel să fie examinată această chestiune care este extrem de importantă pentru soluționarea cazului respectiv aceasta a rămas fără atenție;

- cu referire la daune în proporții mari aduse intereselor publice instanțele judiciare nu au argumentat în nici un fel acest element constitutiv obligatoriu pentru existența infracțiunii de neglijență în serviciu, care sunt daunele, în ce mod acestea sunt sau nu în proporții mari, adică mai mult de 50 000 lei etc.

- instanța face legătura de cauzalitate dintre existența infracțiunii de neglijență în serviciu și trecerea peste frontiera vamală a camionului care a fost depistat pe partea României, însă analiza logică a acțiunilor lui Nacu nu poate fi supusă acestei răspunderi, din motiv că obligațiunile șefului de tură sunt foarte multe pe toate compartimentele, inclusiv de intrare în țară, ieșire, devamare etc.;

- nici acuzarea de stat, nici instanța de fond și nici instanța de apel nu au constatat că la ora și timpul trecerii camionului Nacu s-a aflat anume la acel compartiment și că prin neglijența sa a fost admisă realizarea consecințelor grave care au adus daune intereselor de stat;

- instanța de fond face legătura cu faptul de contrabandă depistată de către vameșii români în vama română deja la data de 05.03.2010 ora 01.30. Este vorba de aflare a camionului în zona de frontieră timp de 6 ore și jumate, ce a făcut tot acest timp camionul în această porțiune de drum care se parcurge timp de câteva minute, nici această circumstanță nu a fost clarificată. Este cert că organele de drept pe marginea acestei cauze penale au deviat realitatea lucrurilor și circumstanțelor de fapt învinuind învinuiri absurde unor persoane absolut nevinovate;

- nu a fost constatat faptul dacă camionul a fost încărcat cu obiectul contrabandei pînă la intrarea în regimul vamal al Republicii Moldova și nu a fost încărcat în alt loc, această obligațiune ținea de controlul penal efectuat de către organele de drept în cadrul urmăririi penale, iar aceasta s-a efectuat la modul cel mai defectuos posibil.

5.4. Avocatul Crăciun Veaceslav în recursul declarat în numele inculpatului Ambrosii Fiodor solicită casarea hotărîrilor, cu achitarea ultimului, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, invocînd că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, la fel, nu sînt întrunite elementele infracțiunii în privința inculpatului Ambrosii Fiodor, deoarece învinuirea adusă acestuia nu este probată prin nimic, ci se fac trimiteri la niște presupuneri;

- instanța de fond nu a intrat în esența învinuirii aduse de acuzator și anume la faptul că Ambrosii Fiodor nu a luat cunoștință niciodată cu ordinul nr.12 din 15.01.2010;

- în ordinul nr.12 din 15.01.2010 în original era stipulat „ca unele mijloace de transport”, apoi șters și scris „toate”, iar acuzatorul nu a adus probe că Ambrosii Fiodor ar fi făcut cunoștință cu acesta în scris, cu semnătură;

- instanța nu a motivat prin probe suficiente ce anume a încălcat Ambrosii Fiodor, dar s-a bazat doar pe presupuneri. Toate probele de fapt dobîndite în cauza dată pot servi doar la constatarea inexistenței infracțiunii, deoarece nu sunt dovedite și stabilite probant acțiunile lui Ambrosii Fiodor, precum că ar fi săvîrșit infracțiunea de contrabandă;

- Ambrosii Fiodor a acționat în strictă conformitate cu fișa postului nr. 592 din 30.11.2009, în care sunt stipulate în corespundere cu regulamentele și ordinele interne ale serviciului vamal și anume în fișa postului se descria scopul general al funcției, sarcinile de bază, atribuțiile de serviciu, responsabilitățile, împuternirile, adică primind actele pe

automobilul „DAF” cu n/î B 98 NIW și semiremorca cu n/î B 97 ZKK de la șoferul Ganea Anatolie, invoice-ul nr. 002 din 11.02.2010 și CMR-ul nr.335193 din 11.02.2010, care era încărcat cu 20000 kg de țevi metalice, le-a perfectat și a ieșit afară unde a efectuat controlul fizic, i-a înmînat actele perfectate șoferului Ganea Anatolie și l-a trimis la scanarea unității de transport sus menționate. La acel moment normele tehnice nu erau schimbate, nu era echipă de scanare;

- cele descrise în învinuire, precum că acțiunile lui Ambrosii Fiodor erau intenționate, manifestate prin intenție directă, prin participare complexă, avînd rolul de complice, exprimat în înlăturarea de obstacole, adică nesupunerea controlului fizic și cu raze X a autocamionului sunt inadmisibile, deoarece aceste acțiuni dimpotrivă au fost efectuate de Ambrosii Fiodor, care ieșea la fiecare automobil, efectua controlul fizic și după aceasta le trimitea la „Rapiscan” razele X, în acțiunile sale însă, nicidecum nu intra de a-l ține pe șofer ca să treacă razele X;

- din declarațiile martorului Iordan Victor, rezultă că la scanarea automobilelor sunt întăriți inspectori care sunt numiți prin ordinul șefului serviciului vamal și acest ordin este adus la cunoștință sub semnătură și aceștea din urmă duc răspundere de acest scaner, scanarea este efectuată de către operatorul care scanează, are studii și se numesc, la fel, prin ordin;

- organul de urmărire penală nu a indicat concret indicii contrabandei în acțiunile lui Ambrosii Fiodor. Consideră că ultimul a acționat în limitele atribuțiilor de serviciu respectînd obligațiunile care formează competența de serviciu – determinată prin actele normative corespunzătoare a serviciului vamal, cod vamal, acte normative ale departamentului vamal, acte cu vocație internațională în domeniul vamal.

5.5. Avocatul Savva Viorel în recursul declarat în numele inculpatului Procopișin Veaceslav solicită casarea hotărîrilor, cu achitarea ultimului din motiv că fapta nu a fost comisă de către acesta, invocînd că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- instanța de apel a examinat superficial cauza, a preluat cuvînt în cuvînt, aliniat în aliniat argumentele ce se regăsesc în sentința primei instanțe astfel, instanța de apel nu a dat o motivare proprie speței, dar pur și simplu a scanat sentința primei instanțe;

- instanța de apel, fiind investită cu judecarea fondului cauzei, prin prisma probelor administrate, urma să răspundă la întrebarea pusă în discuție în apelul declarat în interesele inculpatului Procopișin Veaceslav, și anume dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis aceasta. Decizia instanței de apel, însă nu cuprinde răspunsul la aceste întrebări, ceea ce înseamnă că aceasta nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul declarat în interesele lui Procopișin Veaceslav;

- nici în ordonanța de punere sub învinuire și nici în sentința primei instanțe, nu se regăsește în ce constă rolul lui Procopișin Veaceslav în organizarea infracțiunii incriminate, nu se indică care plan infracțional a fost elaborat și în ce consta el, nu se indică rolul tuturor figuranților cauzei, iar instanța de apel nu a luat în considerare acest fapt;

- instanța de apel cît și instanța de fond, au doar un singur argument referitor la probarea vinovăției lui Procopișin Veaceslav, și anume descifrările convorbirilor

telefonice, din care rezultă că Procopișin ar fi sunat lui Ganea și Frîncu, și atât. Alte probe nu au fost invocate, deoarece acestea lipsesc;

- abordarea instanțelor de judecată inferioare, este una discriminatorie și selectivă, asta în situația în care în privința inculpaților Moraru Andrei și Maxim Victor a fost emisă o sentință de achitare;

- instanțele de judecată l-au achitat pe Maxim Victor din motivul, că în ordonanța de punere sub învinuire nu a fost indicat modul și mijlocul de comitere a infracțiunii de contrabandă de către acesta, însă nici în ordonanța de punere sub învinuire a lui Procopișin nu sunt indicate aceste momente;

- organul de urmărire penală nu a stabilit, a cui sunt țigările de contrabandă, de unde ele au fost procurate, de către cine au fost ele procurate, unde a avut loc tăinuirea țigărilor, cine a participat la acest proces criminal;

- instanța de apel a comis o eroare gravă de fapt prin aceea că nu a luat în considerare declarațiile martorilor Bandalac Victor, Bandalac Maria și Bandalac Dorina, deoarece declarațiile acestor martori confirmă nevinovăția inculpatului Procopișin Veaceslav.

6. Verificând argumentele invocate în recursurile declarate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că recursul procurorului declarat în privința lui Moraru Andrei și Maxim Victor urmează a fi respins ca inadmisibil, iar recursul procurorului declarat în privința lui Procopișin Veaceslav, Ambrosii Fiodor, Frîncu Vasile și Nacu Roman, precum și a celorlalți recurenți urmează a fi admise reieșind din următoarele considerente.

6.1. Cu referire la recursul procurorului declarat în privința lui Moraru Andrei și Maxim Victor, Colegiul lărgit consideră că ambele instanțe judecătorești au examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, și au apreciat corect probele administrate, constatând că învinuirea n-a prezentat probe incontestabile de acuzare a acestora în baza art. 42 alin. (3), 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal și în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal și astfel, corect au concluzionat, că pe infracțiunea de contrabandă fapta nu a fost comisă de către inculpați, iar pe infracțiunea de confecționare și deținere a documentelor oficiale false, fapta lor nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Probele administrate de către organul de urmărire penală și susținute de acuzatorul de stat, puse la dispoziție instanțelor judecătorești ierarhic inferioare, nu dau temei la o stabilire sigură a vinovăției lui Moraru Andrei și Maxim Victor în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

În acest sens, instanțele de judecată corect au concluzionat, că din probele prezentate de către acuzare pe infracțiunea de contrabandă nu a fost posibil de stabilit legătura causală între fapta inculpaților Moraru Andrei și Maxim Victor și elementul material al laturii obiective, deoarece în învinuirea adusă acestora urma să fie descrise mijloacele și modul de săvârșire a infracțiunii de contrabandă prin participație a acestora.

Ceea ce ține de infracțiunea de confecționare, deținere și folosire a documentelor oficiale false, incriminată ambilor inculpați, Colegiul enunță, că instanțele de judecată, la fel, just au ajuns la concluzia de achitare a acestora, pe motiv că fapta lor nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, deoarece acuzarea nu a prezentat probe certe că Moraru Andrei știa cu certitudine despre caracterul fals al notei informative din 19.02.2010 și notificărilor din 01.03.2010 și din 04.03.2010 și că anume Maxim Victor a semnat în locul lui Margină Ion contractul de locațiune și actul de predare-primire a

camionului, fiindcă potrivit raportului de expertiză nr. 1673-1674 din 18.06.2010, rezultă că semnăturile din numele lui Margină Ion nu sunt executate de către acesta, dar de o altă persoană, însă nu indică cine anume a falsificat semnăturile.

Astfel, instanțele de judecată corect au conchis că învinuirea adusă lui Moraru Andrei și Maxim Victor nu este bazată pe probe directe ce ar confirma vinovăția acestora, iar potrivit art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

Mai mult ca atât, potrivit art. 24 alin. (3), (4) Cod de procedură penală, părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesual-penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. Părțile în proces își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe, ori persoane, iar instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.

Astfel, se relevă că instanța de apel, respectînd principiul contradictorialității, a asigurat posibilitatea reală părții acuzării să prezinte anumite probe în susținerea învinuirii aduse lui Moraru Andrei și Maxim Victor, care au fost achitați de către prima instanță, ceea ce acuzatorul de stat nu a făcut.

În această ordine de idei, Colegiul lărgit, enunță că recursul declarat de procuror este inadmisibil și acesta urmează a fi respins, cu menținerea hotărîrilor atacate în privința lui Moraru Andrei și Maxim Victor.

6.2. În Hotărîrea Curții Constituționale a RM nr. 10 din 16.04.2010, pct.7, este stipulat:

“În hotărîrea nr. 55 din 14.10.1999 “Privind interpretarea unor prevederi ale art. 4 din Constituția Republicii Moldova”, Curtea Constituțională a stabilit, că principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, tratatele internaționale ratificate și cele la care Republica Moldova a aderat, sunt parte componentă a cadrului legal al Republicii Moldova și devin norme ale dreptului ei intern.

În sensul acestei interpretări, în Republica Moldova dreptul intern și cel internațional reprezintă un tot întreg, o structură unitară. Așa dar, în categoria actelor normative se includ și normele internaționale la care Republica Moldova este parte. Avînd în vedere, că prin interpretarea prevederilor Convenției Europene jurisprudența CEDO face parte din dreptul accesoriu la tratatul internațional (soft law), ea devine parte a dreptului intern”.

Analizînd majoritatea Hotărîrilor Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO) în cauze concrete, rezultă că în Hotărîrile CEDO se fac direct trimiteri la alte Hotărîri CEDO, prin care s-au statuat și s-au examinat situații analogice, ceea ce statuează aplicarea unei practici unice de către CEDO și că practica CEDO este izvor de drept cum pentru CEDO așa și pentru instanțele judecătorești din Republica Moldova.

Conform pct. 37 al Hotărîrii CEDO din 20 iulie 2004 în cauza Nikitin versus Federația Rusă, Procopișin Veaceslav, Ambrosii Fiodor, Frîncu Vasile și Nacu Roman

sunt considerați inculpați și nu condamnați, reieșind din faptul că inculpații nu au epuizat toate căile ordinare de atac prevăzute de Codul de procedură penală al Republicii Moldova.

În Hotărârea CEDO din 18.05.2010 în cauza Vetrenco vs Republica Moldova, CEDO a constatat ca încălcare a art. 6 alin. 1 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale din 04 noiembrie 1950, motivarea arbitrară a hotărârii și neexpunerea asupra motivelor relevante invocate de părți în proces.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală (red. 27.10.2012), instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel la examinarea apelurilor declarate de către procuror, avocatul Tudor Suveică în numele inculpatului Frîncu Vasile, avocatul Crăciun Veaceslav în numele inculpatului Ambrosii Fiodor, avocatul Savva Viorel în numele inculpatului Procopișin Veaceslav, avocatul Bularu Sergiu în numele inculpatului Nacu Roman, nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, nu a răspuns la modul convenit la toate motivele invocate de apelanți, în legătură cu ce în baza temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală urmează a fi casată parțial decizia instanței de apel în privința inculpaților Frîncu Vasile, Ambrosii Fiodor, Procopișin Veaceslav și Nacu Roman, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de instanța de apel, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs.

6.3. Potrivit apelului declarat de avocatul Suveică Tudor în numele lui Frîncu Vasile (vol. XIV, f.d. 205-210) criticându-se legalitatea și temeinicia sentinței se invocă următoarele motive:

„- la baza sentinței de condamnare a lui Frîncu Vasile, instanța de fond a pus analiza descifrărilor convorbirilor telefonice, conform cărora chipurile, Frîncu Vasile discuta telefonic cu Procopișin Veaceslav, precum că a avut o discuție și cu Ganea Anatolie, pe care l-a contactat personal;

- convorbirile telefonice, puse la baza sentinței de condamnare a inculpatului Frîncu Vasile, au fost întreținute cu două zile pînă la săvârșirea infracțiunii, aceste convorbiri, precum și conținutul lor prin nimic n-au fost confirmate. Probele puse la baza sentinței (descifrarea convorbirilor telefonice) nici n-au fost obiectul examinării în ședința de judecată, acestea n-au fost confirmate prin alte probe;

- ignorând prevederile legislației procesual-penale, instanța de fond a pus la baza sentinței de condamnare doar analiza descifrărilor convorbirilor telefonice, neluând în considerație alte materiale ale cauzei penale care demonstrează lipsa vinovăției inculpatului;

- conform fișei de post, al șefului-adjunct al postului vamal Leușeni - Albița, în atribuțiile acestuia nu intră închiderea tranzitului și permiterea trecerii camioanelor, aceste atribuții aparținând altor colaboratori. Reieșind din aceeași fișă de post, dar și conform graficului de serviciu a posturilor vamale ale Biroului vamal Leușeni, pentru luna martie 2010, regimul de muncă a lui Frîncu Vasile, la data de 04.03.2010 a fost de la orele 08:00 pînă la orele 17:00, adică la ora săvîrșirii infracțiunii - 18:48, el nu se afla la serviciu și nici pe teritoriul Biroului vamal;

- consideră că este absurd, dar instanța de fond a pus fișa de post nr.59 și graficul de serviciu a posturilor vamale ale Biroului vamal Leușeni pe luna martie 2010, din care urmează că programul de lucru al șefului-adjunct al postului vamal Frîncu Vasile este de 40 ore pe săptămînă, orele de lucru fiind între 08:00 - 17:00, la baza învinuirii, pe cînd aceste documente demonstrează din contra - nevinovăția acestuia;

- organul de urmărire penală în ordonanța de punere sub învinuire a inculpatului Frîncu Vasile a indicat, că ultimul deținînd funcția de șef-adjunct al Biroului vamal Leușeni, împreună cu responsabilii de tură al aceluiași post Nacu Roman și inspectorul postului vamal Leușeni, Ambrosii Fiodor, precum și cetățenii Moraru Andrei, Maxim Victor, Ganea Anatolie și Procopișin Veaceslav, urmărind scopul trecerii ilegale peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor, au alcătuit un plan criminal bine chibzuit, cu repartizarea rolurilor între ei. La aceeași concluzie a ajuns și instanța de judecată în sentința de condamnare, dar nici organul de urmărire penală și nici instanța de fond n-au indicat în documentele procesuale, care a fost rolul și acțiunile concrete ale inculpatului Frîncu Vasile în calitate de complice, care au fost acțiunile lui concret la săvîrșirea infracțiunii, deoarece nici inculpații și nici unul din martorii audiați nu au făcut declarații în privința inculpatului Frîncu Vasile, referitor la participarea lui la examinarea autocamionului, întocmirea documentelor vamale s-au darea cărorva indicații subalternilor săi în scopul înlăturării obstacolelor la trecerea mărfurilor de contrabandă;

- latura obiectivă a infracțiunii de contrabandă se manifestă prin trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor, prin declararea neautentică în documentele vamale, săvîrșite de mai multe persoane, în proporții deosebit de mari;

- toate îndoielile care nu pot fi înlăturate, urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului;

- în cazul inculpaților Moraru Andrei și Maxim Victor instanța a dat probelor o apreciere critică, adoptînd o sentință de achitare, iar în cazul inculpatului Frîncu Vasile, împotriva căruia acuzarea în general n-a prezentat probe, a adoptat o sentință de condamnare;

- s-a solicitat achitarea lui Frîncu Vasile pe art. 42 alin. (5), 248 alin. (5) lit. b), c), d) Cod penal”.

Anume asupra acestor motive invocate în apel de către avocatul Suveică Tudor în numele inculpatului Frîncu Vasile instanța de apel nu s-a pronunțat.

6.4. Avocatul Crăciun Veaceslav în apelul declarat în numele lui Ambrosii Fiodor (vol. XIV, f.d. 224-226) criticând legalitatea și temeinicia sentinței a invocat următoarele motive:

„- toate probele dobândite în cauza penală indică la constatarea inexistenței infracțiunii;

- pe tot parcursul ședințelor de judecată procurorul nu a combătut probele apărării, mai mult ca atât că Ambrosii Fiodor a explicat toate împrejurările care au avut loc, dînsul a acționat în strictă conformitate cu fișa postului nr.592 din 30.11.2009, în care sunt stipulate în corespundere cu regulamentele și ordinele interne ale serviciului vamal și anume, în fișa postului se descria scopul general al funcției, sarcinile de bază, atribuțiile de serviciu, responsabilitățile, împuternicirile, adică primind actele pe automobilul DAF cu n/î B98NIW și semi-remorca nu n/î B97ZKK de la șoferul Ganea Anatolie invoic-ul nr.002 din 11.02.2010 și CMR-ul nr.335193 din 11.02.2010 care era încărcat cu 20000 kg de țevi metalice, le-a perfectat, ieșind afară și efectuînd controlul fizic, i-a înmînat actele perfectate șoferului Ganea Anatolie și l-a trimis la scanarea unității de transport sus menționate. La acel moment normele tehnice nu erau schimbate, nu era echipa de scanare. Mai mult ca atât, la acel moment la hotărîrea prim-ministrului erau deschise barierele grănicerilor, adică control de grăniceri nu se efectua, adică Ambrosii Fiodor a acționat conform fișei de post și nicidecum așa cum se stipulează în învinuire, că inculpatul prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu responsabilul de tură Nacu Roman și șeful-adjunct Frîncu Vasile, care nici nu se afla la serviciu;

- la fel se stipulează că Ambrosii Fiodor cunoscînd cu certitudine că în semiremorcă se află țigări fără documente de proveniență contrar ord. 12, care prevede obligativitatea birourilor vamale de a supune controlului vamal nedestructiv cu utilizarea scannerului „Rapiscan” toate mijlocele de transport destinate transportării de mărfuri și care traversează frontiera vamală, nu sunt probate prin nimic, sunt doar niște aberații, presupuneri, că ar fi fost așa;

- cele descrise în învinuire precum că acțiunile lui Ambrosii Fiodor erau intenționate, care se manifestă prin intenție directă, prin participare complexă, avînd rolul de complice, exprimat prin înlăturarea de obstacole care făceau imposibilă săvîrșirea infracțiunii, adică nesupunerea controlului fizic și cu raze X a autocamionului, însă aceste acțiuni dimpotrivă au fost efectuate de Ambrosii Fiodor, care ieșea la fiecare automobil, efectua controlul fizic și după asta le trimitea la „Rapiscan” razele X. Însă, în acțiunile sale nu intra de a ține șoferul ca să treacă razele X;

- martorul Botnari Sergiu a confirmat, că într-adevăr pe data de 3-4 februarie 2010 a traversat frontiera Leușeni și inspectorii vamali, care au efectuat controlul fizic l-au trimis ulterior cu automobilul său să treacă scannerul Rapiscan;

- martorul Iordan Victor, șef-adjunct post vamal Tudora a mărturisit că referitor la scanarea automobilelor sunt întăriți inspectorii care sunt numiți prin ordinul șefului serviciului vamal și acest ordin este adus sub semnătură, aceștia din urmă ducînd răspundere de acest scanner, însă scanarea este efectuată de către operator care scanează, are studii și la fel este numit prin ordin;

- martorul Bejan Nicolae, care lucrează în calitate de operator pe Rapiscan a declarat instanței, că acumulează pașapoartele tehnice în jur de 8 autocamioane, le înregistrează și apoi le scanează, iar dacă apar careva suspiciuni, îndată informează inspectorul vamal. La fel, a menționat că este ordin de serviciu că automobilele mărfare

să treacă vama apoi scanarea. Aceste automobile sunt trimise de vameși cu actele spre scanare după controlul fizic, dar în obligațiunile de serviciu ale inspectorului vamal nu este ca să-i aducă pe fiecare și să supravegheze trecerea sau nu a Rapiscanului și că pe 04.03.2010 Rapiscanul a lucrat 24 de ore, atunci nu se eliberau careva tichete șoferului și inspectorul vamal nu putea cunoaște dacă a trecut sau nu Rapiscanul, dar la momentul actual se eliberează tichete fiecărui automobil;

- organul de urmărire penală înaintînd învinuirea nu a menționat concret indicii contrabandei în acțiunile lui Ambrosii Fiodor, astfel Ambrosii Fiodor a acționat în limitele atribuțiilor de serviciu respectînd obligațiunile care formează competența de serviciu, competență care este determinată prin actele normative corespunzătoare a serviciului vamal, Cod vamal, acte normative ale departamentului vamal, acte cu vocație internațională în domeniul vamal;

- s-a solicitat achitarea lui Ambrosii Fiodor, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii”.

Anume asupra acestor motive invocate în apel de către avocatul Crăciun Veaceslav în apelul declarat în numele inculpatului Ambrosii Fiodor instanța de apel nu s-a pronunțat.

6.5. Avocatul Savva Viorel în apelul declarat în numele lui Procopișin Veaceslav (vol. XV, f.d. 27-29) criticînd legalitatea și temeinicia sentinței a invocat următoarele motive:

„- nici o probă care a fost cercetată nemijlocit în ședințele de judecată nu denotă faptul, că inculpatul Procopișin Veaceslav ar fi săvîrșit infracțiunea de care este învinuit;

- nevinovăția inculpatului Procopișin Veaceslav rezultă din lipsa probatoriului și din declarațiile martorilor Bandalac Victor, Bandalac Dorina și Bandalac Lucia;

- acuzarea nu a prezentat absolut nici o probă, care ar confirma că Procopișin este organizatorul săvîrșirii infracțiunii de contrabandă, nu a fost stabilit faptul, că acesta ar avea vreo legătură cauzală cu trecerea peste frontiera vamală a RM a țigărilor de contrabandă, deoarece o sentință de condamnare poate fi pronunțată doar în cazul în care se constată incontestabil contribuția unei persoane în calitate de organizator;

- nici un martor și nici un inculpat audiați în ședința de judecată nu au indicat direct sau indirect asupra contribuției lui Procopișin Veaceslav la săvîrșirea infracțiunii imputate;

- toată acuzarea este bazată pe interceptările convorbirilor telefonice și pe faptul, că Procopișin se află în regiunea vămii Leușeni, însă din interceptările convorbirilor telefonice nu rezultă absolut nimic referitor la comiterea infracțiunii de contrabandă, iar faptul că Procopișin se afla în regiunea vămii Leușeni a fost explicat de acesta detaliat în depozițiile sale, care au fost confirmate de martorii Bandalac Victor, Bandalac Dorina și Bandalac Lucia;

- s-a solicitat achitarea lui Procopișin Veaceslav pe art. 42 alin. (3), 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal”.

Anume asupra acestor motive invocate în apel de către avocatul Savva Viorel în apelul declarat în numele inculpatului Procopișin Veaceslav instanța de apel nu s-a pronunțat.

6.6. Avocatul Bularu Sergiu în apelul declarat în numele lui Nacu Roman (vol. XV, f.d. 42-46) criticînd legalitatea și temeinicia sentinței a invocat următoarele motive:

„- ordonanța de învinuire înaintată inculpatului Nacu Roman nu corespunde unui act de învinuire și respectiv contravine legislației procesual penale în vigoare;

- învinuirea formulată inculpatului Nacu Roman nu și-a găsit confirmarea, deoarece învinuirea în sine conține o presupunere compusă care nu are nici o legătură de fapt și de drept;

- instanța de fond formulînd argumentarea reîncadrării acțiunilor inculpatului menționează, că de fapt Nacu încălcînd aceleași prevederi ale ordinului nr.12 din 15.01.2010 cu care era cunoscut îndeplinind necorespunzător obligațiile de serviciu, nu a întreprins măsuri de supraveghere a autocamionului pentru a fi scanat cu razele X, fiind încălcate prevederile acestui ordin, fără ca să argumenteze care de fapt a fost conținutul real al textului din ordinul nr.12 din 15.01.2010 pentru că instanței de fond i-a fost prezentat de către partea apărării copia ordinului, care de fapt a fost pus la dispoziție pentru cunoștință Biroului vamal Leușeni și în care era indicat că sunt supuse controlului cu razele X „unele” mijloace de transport, ca mai apoi acest cuvînt să fie șters și înlocuit într-un mod foarte vizibil cu cuvîntul „toate”;

- partea acuzării a anexat la materialele cauzei ordinul în care acesta nu conține ștersături, deoarece copia lui a fost ridicată după săvîrșirea acestei infracțiuni, însă realitatea este una simplă și care se dovedește prin copia ordinului anexat de către partea apărării pe care este rezoluția conducerii și care conține toate specițiile necesare;

- instanța de fond nu a stabilit realitatea, cu referire la funcția de răspundere a lui Nacu Roman la data de 04.03.2010, despre care este de menționat că potrivit circumstanțelor reale și actului de învinuire sub aspectul timpului săvîrșirii infracțiunii camionul a trecut controlul vamal și frontiera vamală a RM la data de 04.03.2010, ora 18.48 - ora Republicii Moldova;

- potrivit ordinului nr. 154-p din 04.03.2010 emis de către Directorul general al Serviciului Vamal T. Balițchii – în legătură cu desfășurarea anchetei de serviciu privind investigarea cazului de deplasare ilegală peste frontiera RM a unui lot de țigări prin postul vamal Leușeni -Albița, se suspendă începînd cu 04.03.2010 raporturile de serviciu cu colaboratorii Nacu Roman și Ambrosii Tudor;

- data de 04.03.2010 se consideră începînd cu ora 00.00, or potrivit ordinului respectiv, care pînă în prezent este în vigoare și nu este anulat, la acea dată care este incriminată inculpatului Nacu, precum că fiind persoană cu funcție de răspundere, ultimul era suspendat din funcție, iar în ordinul respectiv nu se specifică ce fel de lot de țigări, cînd a trecut și cine l-a trecut, prin urmare se poate doar presupune că este vorba anume de acest caz, însă acest fapt nu se cunoaște și doar acest lucru este cert;

- referitor la daunele în proporții mari aduse intereselor publice instanța, de asemenea, nu a argumentat în nici un fel acest element constitutiv obligatoriu pentru existența infracțiunii de neglijență în serviciu, care sunt daunele, în ce mod acestea sunt sau nu în proporții mari, adică mai mult de 50 000 lei etc.;

- cu referire la latura obiectivă menționată de către instanță în privința lui Nacu și anume faptul că neglijența în serviciu a fost săvîrșită prin îndeplinirea necorespunzătoare, a obligațiilor de serviciu prin care se înțelege exercitarea lor, altfel, decît este prevăzut în reglementările și instrucțiunile de serviciu, în actele normative

privind activitatea persoanei cu funcție de răspundere, astfel, constatăm că nici acest element nu a fost argumentat pentru existența lui;

- în ce privește latura subiectivă a infracțiunii aceasta se exprimă prin imprudență manifestată prin încredere depășită sau exagerată în sine sau neglijența făptuitorului și se consideră realizat elementul subiectiv doar în cazul în care făptuitorul a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor prejudiciabile sub formă de daune în proporții mari, dar a crezut fără temei că acestea nu se vor produce, ori nu le-a prevăzut, deși trebuia și putea să le prevadă;

- consideră eronată concluzia instanței privind legătura de cauzalitate dintre existența infracțiunii de neglijență în serviciu și trecerea peste frontiera vamală a camionului care a fost depistat pe partea României, însă analiza logică a acțiunilor lui Nacu nu poate fi supusă acestei răspunderi, din motiv că obligațiunile șefului de tură sunt foarte multe pe toate compartimentele, inclusiv de intrare în țară, ieșire, devamare etc.;

- în sensul învinuirii prin care ultimul trebuia să prevadă, reiese că acesta urma să țină de mână fiecare șofer a fiecărui mijloc de transport, deoarece teoria probabilității faptului de a trece prin contrabandă orice bunuri prin orice mijloace și la orice oră și de către oricine există, și anume din acest motiv s-a și instituit din cele mai vechi timpuri controlul vamal, iar din concluzia instanței reiese că orice colaborator care a fost numit șef de tură va răspunde pentru orice compartiment la care se admit de către colaboratorii din subordine careva abateri. Această poziție este una incorectă continuând cu ideea că pentru controlul nemijlocit a camionului a existat lucrătorul vamal Ambrosii, ultimul a fost repartizat la acest compartiment de către Nacu Roman, însă acesta l-a instruit înainte de a-l repartiza la acest post, respectiv Nacu era în imposibilitate absolută în timp și spațiu să se afle permanent la postul de ieșire a transportului din țară, este de menționat că Nacu Roman în acea zi nu a avut careva tangență cu trecerea peste frontiera vamală a aceluși camion, respectiv nu a avut absolut nici o posibilitate să deschidă tranzitul sau să contribuie într-un fel sau altul la evitarea controlului cu razele X a acestuia, din motiv că nu a participat la întocmirea formalităților de trecere a camionului peste frontiera vamală respectiv în acest sens nici nu a dat careva indicații subalternilor săi, inclusiv lui Ambrosii;

- la fel instanța de fond face legătura cu faptul de contrabandă depistată de către vameșii români în vama română deja la data de 05.03.2010 ora 01.30. Este vorba de aflarea camionului în zona de frontieră timp de 6 ore și jumătate, ce a făcut tot acest timp camionul în această porțiune de drum care se parcurge timp de câteva minute. Nici această circumstanță nu a fost clarificată;

- s-a solicitat achitarea lui Nacu Roman, pe motiv că nu există elemente constitutive ale infracțiunii incriminate lui”.

Anume asupra acestor motive invocate în apel de către avocatul Bularu Sergiu în numele inculpatului Nacu Roman instanța de apel nu s-a pronunțat.

6.7. Procurorul Eremciuc Roman în apelul declarat (vol. XIV, f.d. 211-222) criticând legalitatea și temeinicia sentinței a invocat următoarele motive:

„ - în privința lui Nacu Roman, instanța de judecată greșit a decis recalificarea acțiunilor, din infracțiunea de contrabandă prevăzută de art.42 alin. (5), 248 alin. (5) lit. b), c), d) Cod penal, în infracțiunea de neglijență în serviciu prevăzută de art. 329 alin. (1) Cod penal, din motiv că din probele prezentate și cercetate în cadrul ședinței de

judecată, s-a constatat cu certitudine, că la 04 martie 2010, Nacu Roman fiind responsabil de tură la postul vamal Leușeni-Albița, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu șeful adjunct de post Frîncu Vasile și inspectorul vamal Ambrosie Tudor, știind că în semiremorcă se află țigări fără documente de proveniență, contrar ordinului serviciului vamal, care prevede obligativitatea trecerii controlului camioanelor cu raze X, a permis închiderea tranzitului și trecerea camionului de model „DAF” cu n/î B98NIW, în care se transportau 694375 pachete de țigări, fără a fi supus controlului prin razele X sau a controlului fizic, fapt care a dus la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 248 alin. (5) lit. b), c), d) Cod penal;

- la stabilirea pedepsei inculpaților Procopișin Veaceslav, acuzat în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 42 alin. (3), 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal, Ambrosii Fiodor și Frîncu Vasile acuzați în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 42 alin. (5), 248 alin. (5) lit. b), c), d) Cod penal, instanța de judecată nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestora, de personalitatea inculpaților, de circumstanțele cauzei care agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestora;

- s-a solicitat condamnarea lui Nacu Roman în baza art. 42 alin. (5), 248 alin. (5) lit. b), c), d) Cod penal, iar în privința inculpaților Procopișin Veaceslav, Ambrosii Fiodor și Frîncu Vasile stabilirea unor pedepse mai aspre.”

Anume asupra acestor motive invocate în apel de către procurorul Eremciuc Roman instanța de apel nu s-a pronunțat sau s-a pronunțat superficial, fără argumentarea cuvenită.

6.8. Colegiul lărgit mai invocă, că potrivit Codului penal al RM, contrabanda este trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor, obiectelor și a altor valori în proporții mari, eludîndu-se controlul vamal ori tăinuindu-le de el, prin ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, ori cu folosirea frauduloasă a documentelor sau a mijloacelor de identificare vamală, ori prin nedeclarare sau declarare neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei.

Latura obiectivă a contrabandei include următoarele semne:

- fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea exprimată în trecerea entităților, ce reprezintă obiectul material al contrabandei, peste frontiera de stat a Republicii Moldova;

- locul săvârșirii infracțiunii – frontiera vamală a Republicii Moldova;

- metodele săvârșirii infracțiunii: elucidarea controlului vamal; tănuirea de controlul vamal, prin ascunderea în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop; folosirea frauduloasă a documentelor sau mijloacelor de identificare vamală; nedeclararea; declararea neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei.

Pentru a încadra acțiunile inculpaților Procopișin Veaceslav în baza art. 42 alin. (3), 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal și a lui Ambrosii Fiodor și Frîncu Vasile în baza art. 42 alin. (5), 248 alin. (5) lit. b), c), d) Cod penal instanța de apel urma să demonstreze prin probe că aceștia sunt participanți și au contribuit la săvârșirea contrabandei în calitate de organizator și complici. Din decizie rezultă că condamnarea acestor inculpați se bazează

doar pe descifrările convorbirilor telefonice avute între ei și declarațiile unor martori indirecti, care nu declară nimic concret privitor la contrabanda incriminată inculpaților.

Mai mult, decizia instanței de apel atacată nu cuprinde o motivare cuvenită a cauzei, deoarece nu s-a dat o motivare proprie speței nu s-a răspuns nici la un motiv din apelurile invocate de partea apărării, ci au fost preluate-scanate cuvânt în cuvânt, alineat în alineat argumentele expuse de către prima instanță în sentință, atât.

Astfel, instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor invocate de către avocații Suveică Tudor, Crăciun Veaceslav, Savva Viorel în apelurile sale cu referire la: latura obiectivă a infracțiunii, care a fost rolul și acțiunile concrete ale fiecărui inculpat la săvârșirea infracțiunii, prin care probe se confirmă acest rol? Latura subiectivă a infracțiunii de contrabandă, prin care probe se confirmă ea?

Colegiul lărgit, cu referire la condamnarea lui Nacu Roman, ține să menționeze că instanța de apel menținând încadrarea primei instanțe a acțiunilor acestuia în prevederile art. 329 alin. (1) Cod penal, urma să demonstreze prin probe că Nacu Roman a comis neglijența în serviciu, expunându-se motivat asupra fiecărui motiv invocat de către avocatul Bularu Sergiu în apelul declarat și de către procurorul Eremciuc Roman în privința lui Nacu Roman, astfel nu a fost argumentată cu careva probe concrete soluția adoptată, apelurile au rămas fără soluționare totală în privința lui Nacu Roman.

Prima instanță a recalificat acțiunile lui Nacu Roman, iar instanța de apel a menținut recalificarea de la componența infracțiunii de contrabandă, care face parte din capitolul infracțiunilor economice și de fapt stă la baza ocrotirii unor valori patrimoniale, la infracțiunea de neglijență în serviciu, care face parte din capitolul infracțiunilor săvârșite de persoane cu funcții de răspundere, este o normă de blanchetă și are drept scop de a combate anume relații ce țin de buna desfășurare a activității de serviciu, iar încălcarea acestora pune în pericol activitatea normală a unei autorități publice sau instituții statale. Latura subiectivă a infracțiunii de neglijență în serviciu presupune vinovăția făptuitorului sub formă de imprudență, iar cea de contrabandă se caracterizează prin intenție directă, ceea ce în instanța de apel urma să fie analizat și apreciat, dar nu s-a realizat.

La fel, instanța de apel nu s-a expus în nici un fel nici la motivul-elementul constitutiv obligatoriu pentru existența infracțiunii de neglijență în serviciu – cauzarea de daune în proporții mari aduse intereselor publice, în ce mod acestea sunt sau nu în proporții mari în speța dată?

Colegiul lărgit, mai invocă, că conform prevederilor art. 101 alin. (5) Cod de procedură penală, hotărârea de condamnare nu se poate întemeia, în măsura determinantă, pe declarațiile martorului protejat sau pe probele obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, la aceasta instanța de apel urmează să atragă atenția la rejudecarea cauzei.

6.9. Reieșind din aceste motive, recursurile declarate de către procuror, de inculpatul Frîncu Vasile și avocatul său, Suveică Tudor, de avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatului Nacu Roman, de avocatul Crăciun Veaceslav în numele inculpatului Ambrosii Fiodor și de avocatul Savva Viorel în numele inculpatului Procopișin Veaceslav urmează a fi admise, casată parțial decizia instanței de apel în privința lui Procopișin Veaceslav, Ambrosii Fiodor, Frîncu Vasile și Nacu Roman, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte în instanța de apel, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri de către apelanți.

7. La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate de apelanți și ținând cont de motivele casării deciziei atacate să pronunțe o hotărîre legală și întemeiată.

8. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (2), 416 Cod de procedură penală, Colegiul lărgit pentru a asigura buna desfășurare a procesului penal, menține măsura preventivă aplicată prin sentință față de inculpații Procopișin Veaceslav, Ambrosii Fiodor, Frîncu Vasile și Nacu Roman – obligarea de a nu părăsi țara.

9. Pentru aceste motive, în conformitate cu art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 1), pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge, ca indamisibil recursul procurorului în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2012 în privința lui **Moraru Andrei și Maxim Victor**, cu menținerea hotărîrii atacate în această parte.

Admite recursurile declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile, de inculpatul Frîncu Vasile și avocatul său, Suveică Tudor, de avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatului Nacu Roman, de avocatul Crăciun Veaceslav în numele inculpatului Ambrosii Fiodor, de avocatul Savva Viorel în numele inculpatului Procopișin Veaceslav, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2012 în privința lui **Procopișin Veaceslav Victor, Ambrosii Fiodor Gheorghe, Frîncu Vasile Ion și Nacu Roman Victor**, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Se mențin dispozițiile sentinței cu privire la măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, aplicate inculpaților **Procopișin Veaceslav Victor, Ambrosii Fiodor Gheorghe, Frîncu Vasile Ion și Nacu Roman Victor**.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată în partea de dispunere a rejudecării cauzei, iar în partea de menținere a deciziei atacate, este irevocabilă.

Decizia pronunțată în ședința publică la 29 octombrie 2013, ora 09⁵⁰.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Covalenco Elena

Nicolaev Ghenadie

Gordilă Nicolae